

PROPHETIA JEREMIAE.

CAPUT I.

Jeremias, in ventre matris sanctificatus, et tempore Josiae, regis Juda, missus a Domino ad prophetandum, caesarem pueritiam, sed donatus a Deo, scripsit nobis invidiosis, jubentisque vaticinari destructionem Jerusalem sub nomine virgine, et ovis succensae.

1. Verba Jeremias, filii Helciae, de sacerdotibus qui fuerunt in Anathoth, in terra Benjamin.

2. Quod factum est verbum Domini ad eum in diebus Josiae, regis Juda, in tertio decimo anno regni ejus.

3. Et factum est in diebus Joschiam, filii Josiae, regis Juda, usque ad consummationem undecimi anni Sedeciae, filii Josiae, regis Juda, usque ad transmigrationem Jerusalem, in mense quinto.

4. Et factum est verbum Domini ad me, dicens :

5. Priusquam te formarem in utero novi te; et antequam exires de ventre sanctificavi te, et prophetam in gentibus dedi te.

6. Et dixi : A, a, a, Domine Deus, ecce nescio loqui, quia puer ego sum.

7. Et dixit Dominus ad me : Noli timere : Puerum enim quoniam mittam te his, et universa quaecumque mandavero tibi loqueris.

8. Ne times a facie eorum, quia tecum ego sum et eram te, dicit Dominus.

9. Et misit Dominus manum suam, et tetigit os meum, et dixit Dominus ad me : Ecce dedi verba mea in ore tuo :

10. Ecce constitui te hodie super gentes et super regna, ut evellas, et destruas, et disperdas, et dissipas, et edificas, et plantas.

11. Et factum est verbum Domini ad

me, dicens : Quid tu vides, Jeremias? In dixi : Virgini vigilantem ego video.

12. Et dixit Dominus ad me : Bene vidisti; quia vigilabo ego super verbum meum, ut faciam illud.

13. Et factum est verbum Domini accedendo ad me, dicens : Quid tu vides? Et dixi : Ollam succensam ego video, et faciem ejus a facie aquilonis.

14. Et dixit Dominus ad me : Ab aquilone pandetur malum super omnes habitatores terrae;

15. Quia ecce ego convocabo omnes cognationes regnorum aquilonis, ait Dominus; et venient, et ponent unusquisque solum suum in introitu portarum Jerusalem, et super omnes muros ejus circum, et super universas urbes Juda;

16. Et loquar judicia mea cum eis super omnem militiam eorum qui dereliquerunt me, et liberaverunt dis alios, et adverterunt opus manuum suarum.

17. Tu ergo, accinge lumbos tuos, et surge, et loquere ad eos omnia quae ego praecipio tibi. Ne formides a facie eorum, nec enim timere te faciam vultum eorum.

18. Ego quippe dedi te hodie in civitatem militiam, et in columnam ferream, et in murum aereum, super omnem terram, regibus Juda, principibus ejus, et sacerdotibus, et populo terrae.

19. Et bellabunt adversum te, et non praevaltebunt, quia ego tecum sum, ait Dominus, ut liberem te.

CAPUT II.

Graviter exprobat Dominus cum filiis Israel et Juda, potissimum cum pastores prophetas, quod non respicientes accepta a Deo varia beneficia, eo qui fons est aquae vivae relicto, adoraverint idola, a quibus nihil expectare poterant; imo cum fili

is essent in idololatria, rapinis et crudelitate, non justificare nitentur, et propterea de vastatione praedicant.

1. Et factum est verbum Domini ad me, dicens :

2. Vade, et clama in auribus Jerusalem, dicens : Haec dicit Dominus : Recordatus sum tui, miseraus adolescentiam tuam, et charitatem desponsationis tuae, quando secuta es me in deserto; quia sanctus Israel Dominus, primordia regum egas; omnes qui devorant eum delinquent; mala venient super eos, dicit Dominus.

3. Audivit verbum Domini, domus Jacob, et omnes cognationes domus Israel. Haec dicit Dominus : Quid invenerunt patres vestri in me iniquitatis, quia elongaverunt a me, et ambulaverunt post vanitatem, et vani facti sunt?

4. Et non dixerunt : Ubi est Dominus qui ascendere nos fecit de terra Aegypti; qui tradidit nos per desertum, per terram inhabitabilem et inviam, per terram in qua non ambulavit vir, neque habitavit homo?

5. Et induxit vos in terram carmeli, ut comederitis fructum ejus, et optinam illius; et ingressi contumaciter terram meam, et hereditatem meam possidistis in abominacionem.

6. Sacerdotes non dixerunt : Ubi est Dominus? Et tenentes legem nescierunt me, et pastores prevaricati sunt in me; et populus reprophetaverunt in Baal, et idola secuti sunt.

7. Propterea adhuc iudicio contendam vobiscum, ait Dominus, et cum illis rebus disceptabo.

8. Transite ad insulas Cethim, et vides, et in Cedar mittite, et considerate vehementer; et videte si factum est iustissemoli :

9. Si mutavit gens deos suos, et certe losi non sunt illi; populus vero meus mutavit gloriam suam in idolum.

10. Obstupescite, caeli, super hoc! et terra ejus, desolamini vehementer, dicit Dominus;

11. Duo enim mala fecit populus meus; me dereliquerunt fontem aquae vivae, et foderunt sibi cisternas, cister-

nas dissipatas, quae continere non valent aquas.

12. Numquid servus est Israel, aut vernaculus? Quare ergo factus est in praedam?

13. Super eum rogerunt leones, et dederunt vocem suam; posuerunt terram ejus in solitudinem, civitates ejus exarsae sunt, et non est qui habitet in eis.

14. Filii quoque Memphis et Tiphnes constituperunt ad usum ad verberem.

15. Numquid non istud factum est tibi quia dereliquisti Dominum Deum tuum eo tempore quo dicebat te per viam?

16. Et haec nunc quid tibi vis in via Aegypti, ut libas aquam turbidam? et quid tibi cum via Assyriorum, ut libas aquam fluminis?

17. Arguet te malitia tua, et aversio tua increpabit te. Scito, et video quia malum et amarum est reliquisse te Dominum Deum tuum, et non esse timorem mei apud te, dicit Dominus, Deus exercituum.

18. A seculo confregisti iugum meum, rupisti vincula mea; et dixisti : Non serviam. In omni enim celis sublimi, et sub omni ligno frondoso, tu prosternebaris meretrici.

19. Ego autem plantavi te vineam electam, omne semen verum; quomodo ergo conversa es mihi in pravam, vinea aliena?

20. Si laveris te nitro, et multiplicaveris tibi herbam borith, maculata es in iniquitate tua coram me, dicit Dominus Deus.

21. Quomodo dicis : Non sum polluta, post Baalim non ambulavi? Vide vias tuas in convalle, scito quid feceris. Cursor levis explicas vias suas.

22. Onager assuetus in solitudine, in desiderio animae suae attraxit ventum amaris ejus; nullus avertet eum. Omnes qui querunt eum non delincent; in menstrais ejus invenient eam.

23. Prohibe pedem tuum a nuditate, et guttur tuum a siti. Et dixisti : Desperavi, nequam enim faciam; adarnavi quippe alienos, et post eos ambulabo.

24. Quomodo confiditur fur quando deprehenditur, scis confusi sunt domus Israel, ipsi et reges eorum, principes, et sacerdotes, et propheta eorum.

25. Dicentes ligno : Pater meus es tu; et lapidi : Tu me genuisti. Venerunt

¹ Inf. 18, 7.

² Inf. 4, 6.

³ Inf. 6, 37.

¹ Mich. 6, 8.

² Inf. 9, 6.

³ Isa. 5, 1. Matth. 21, 23.

⁴ Inf. 22, 27.

ad me tergum et non faciem, et in tempore afflictionis sue dicent: Surge, et libera nos.

28. Ubi sunt dii tui quos fecisti tibi? surgant, et liberent te in tempore afflictionis tue; secundum numerum quoque civitatum tuarum erant dii tui, Jeda.

29. Quid vultis in mecum iudicio contendere? omnes dereliquistis me, dicit Dominus.

30. Frustra percussisti filios vestros, discipulum non receperunt; deroravit gladius vestros proplatas vestros: quasi ego vastator generatio vestra.

31. Videte verbum Domini: Numquid solitudo factus sum Israeli, aut terra serotina? Quare ergo dixit populus meus: Recessimus, non venimus ultra ad te?

32. Numquid oblivisceret virgo ornamenti sui, aut sponsa fasciam pectoralis sue? Populus vero meus oblitus est mei diebus innumeris.

33. Quid iteris bonam ostendere viam tuam, ad querendam dilectionem, que insuper et malitas tuas docuisti vias tuas.

34. Et in alis tuis inventus est sanguis animarum pauperum et innocentium. Non in fossis inveni eos, sed in frumibus que supra memoravi.

35. Et dixisti: Absque peccato et innocens ego sum, et propterea avortatur furor tuus a me. Ego ergo iudicio contendendum tecum, eo quod dixisti: Non vovevi.

36. Quam vilis facta es nimis, itinerans vias tuas? Et ab Egypto confunderis, sicut confusa es ab Assur.

37. Nam et ab ista egredieris, et manus tue erunt super caput tuum, quoniam obtrivit Dominus confidentiam tuam; et nihil habebis prosperam in ea.

CAPUT III.

us incomparabili clementia populum suum ad se revocat ab idololatris, in qua Jeda etiam Israelium excessus, promittens se assumpturum eos in filios, et veros pastores esse daturum, ut in Jerusalem in pace colant Dominum. De futura gloria et exaltatione Jerusalem, ac gentium ad eam congregatione, et de populi poenitentia.

1. Vulgo dicitur: Si dimiserit vir uxorem suam, et recedens ab eo, duxerit

¹ Inf. 11, 13.

virum alterum, numquid revertetur ad eam ultra? numquid non polluta et contaminata erit mulier illa? Tu autem sanctificata es cum amatoribus multis; tamen revertere ad me, dicit Dominus, et ego suscipiam te.

2. Vea oculos tuos in directum, et vide ubi non prostrata sis. In vis sedebas, expectans eos quasi latro in solitudine; et polluisti terram in fornicationibus tuis, et in malis tuis.

3. Quam ob rem prohibuit sustulisse pluviarum, et serotinus imber non fuit. Frons mulieris meretricis facta est sili, notatusque erubescere.

4. Ergo saltem amodo voca me: Patet meus, dux virginitatis mee tu es;

5. Numquid irasceris in persequum, aut perseverabis in finem? Ecco locuta es, et fecisti mala, et potuisti.

6. Et dixit Dominus ad me in diebus Josia regis: Numquid vidisti que fecerit aversatrix Israel? abili silimet super omnem montem excelsum, et sub omni ligno frondoso, et fornicata est ibi;

7. Et dixi, cum fecisset omnia: Ad me revertere; et non est reversa.

8. Et vidi prevaricatrix soror ejus, Juda, quia pro eo quod monacha esset aversatrix Israel, dimissem eam, et dedissem ei libellam repudiij; et non timuit prevaricatrix Juda, soror ejus, sed abiit, et fornicata est etiam ipsa;

9. Et facilitate fornicationis sue contaminavit terram, et machata est cum lapide et ligno;

10. Et in omnibus his non est reversa ad me prevaricatrix soror ejus, Juda, in toto corde suo, sed in mendacio, ait Dominus.

11. Et dixit Dominus ad me: Justificasti animam suam aversatrix Israel, comparatione prevaricatricis Jeda.

12. Vade, et clama sermones istos contra aquilonem, et dices: Revertete, aversatrix Israel, ait Dominus, et non avertam faciem meam a vobis, qui Sanctus ego sum, dicit Dominus, et non irascar in perpetuum.

13. Verumtamen scito iniquitatem tuam, quia in Dominum Deum tuum prevaricata es, et dispersisti vias tuas alienis sub omni ligno frondoso, et vocem meam non audisti, ait Dominus.

14. Convertimini, filii, revertentis, dicit Dominus, quia ego vir vestri; et

¹ Sup. 2, 20.

animam vos unum de civitate, et duos de cognitione, et introducam vos in Sion.

15. Et dabo vobis pastores juxta cor meum, et pascent vos scientia et doctrina.

16. Cumque multiplicati fueritis, et cecideritis in terra in diebus illis, ait Dominus, non dicent ultra: Arca testamenti Domini; neque ascendet super eam, neque recordabuntur illius: nec visitabitur, nec fiet ultra.

17. In tempore illo vocatus erit Jerusalem solum Dominus; et congregabuntur ad eum omnes gentes in nomine Domini in Jerusalem, et non ambulabunt post pravitatem cordis sui pessimi.

18. In diebus illis ibit domus Juda ad domum Israel, et venient simul de terra apilonis ad terram quam dedi patribus vestris.

19. Ego autem dixi: Quomodo ponam te in filios, et tribum tibi terram desiderabilem, hereditatem preclaram exercituum gentium? et dixi: Patrem vocabitis me, et post me ingredi non cessabis.

20. Sed quomodo si contempnit mulier matrem suam, sic contempnit me domus Israel, dicit Dominus.

21. Vox in vis audita est, ploratus et ululatus filiorum Israel, quoniam iniquam fecerunt viam suam, oblitus sunt Domini Dei sui.

22. Convertimini, filii, revertentes, et scitabo aversiones vestras. Ego nos venimus ad te; tu enim es Dominus Deus noster.

23. Vere mendaces erant colles et multitudo montium; vere in Domino Deo nostro salus Israel.

24. Confusio comedit laborem patrum nostrorum ab adolescentia nostra, greges eorum, et armenta eorum, filios eorum, et filias eorum.

25. Dormivimus in confusione nostra, et operiet nos ignominia nostra, et noniam patres Dni nostro precavimus nos, et patres nostri, ab adolescentia nostra usque ad diem hanc, et non audivimus vocem Domini Dei nostri.

CAPUT V.

Poenitit Dominus vocem si se vero convertant et corde circumcidant, committenda gravis mala, si in malis persistent; qua

¹ Osee 10, 12.

propter luget propheta videns terram devastandam, et in solitudine redigentiam, ita tamen ut non fiat consummatio.

1. Si reverteteris, Israel, ait Dominus, ad me convertere; si abstuleris offensivum tuum a facie mea, non commoveberis.

2. Et Jurbabab: Vivit Dominus: In veritate, et in judicio, et in justitia; et benedicent cum gentes, ipsaunque laudabunt.

3. Hec enim dicit Dominus viro Juda et Jerusalem: Novate vobis novale, et nolite sorere super spinas.

4. Circumcidimini Domino, et auferite praeputia cordium vestrorum, viri Juda, et habitatores Jerusalem, ne forte egrediat ut ignis indignatio mea, et succondatur, et non sit qui extinguat, propter multam cogitationum vestram.

5. Annuntiate in Juda, et in Jerusalem auditum facite, loquimini, et canite tuba in terra, clamate fortiter, et dicitis: Congregamini, et ingrediamur civitates munitas.

6. Levato signum in Sion, confortamini, nolite stare, quia malum ego adduco ab apilione, et contritionem magnam.

7. Ascendit leo de cubili suo, et predo gentium se levavit: egressus est de locis suis ut posset terram tuam in solitudinem: civitates tuas vastabantur, remanentes absque habitatore.

8. Super hoc accingite vos cilicis, plangite, et ululate, quia non est aversa ira furoris Domini a nobis.

9. Et erit in die illa, dicit Dominus: Peribit cor regis, et cor principum; et obstupescunt sacerdotes, et prophetae consternabuntur.

10. Et dicit: Heu! heu! heu! Domine Deus, ergone decepisti populum istum et Jerusalem, dicens: Pax erit vobis; et ecce pervenit gladius usque ad animam?

11. In tempore illo dicitur populo huic et Jerusalem: Ventus urens in visis que sunt in deserto vie filiae populi mei, non autem ventilandum, et ad purgandum.

12. Spiritus plenus ex his venit mihi, et nunc ego loquar judicia mea cum eis.

13. Ece quasi nubes ascendet; et quasi tempestas curras ejus, velociore

¹ Sup. 1, 14.

aquilis equi illius. Vae vobis! quoniam vastati sumus.

14. Lava a malitia cor tuum, Jerusalem, ut salva fias; utique morabuntur in te cogitationes noxiae?

15. Vox enim annuntians a Dan, et notam faciens idolam de monte Ephraim.

16. Dicite gentibus: Ecce auditus est in Jerusalem custodes venire de terra longinqua, et dare super civitates Juda vocem suam;

17. Quasi custodes agrorum facti sunt super eam in gyro, quia mo ad iracundiam provocavit, dicit Dominus.

18. Via tua et cogitationes tuae fecerunt haec tibi; ista malitia tua, quia amara, quia tetigit cor tuum.

19. Ventum meum, ventum meum deteo, sensus cordis mei turbati sunt in me; non tacebo, quoniam vocem buccinae audivit anima mea, clamorem proeli.

20. Contritio super contritionem votata est; et vastata est omnis terra, resente vastata sunt tabernacula mea, ubi to pelles meae.

21. Usquequo video fugientem, audiam vocem buccinae?

22. Quis stultus populus meus me non cognovit. Filii insipientes sunt et recordes; sapientes sunt in facientia mea, bene autem locuti nescierunt.

23. Aspekti terram, et ecce vacua erat et nihil; et caelos, et non erat lux in eis.

24. Vidi montes, et ecce movebantur; et omnes colles conturbati sunt.

25. Intuitus sum, et non erat homo; et omne volatile caec recessit.

26. Aspekti, et ecce carnis desertus, et omnes urbes ejus destructae sunt a facie Domini, et a facie ire furoris ejus.

27. Haec enim dicit Dominus: Deserta erit omnis terra, sed tamen consummationem non faciam.

28. Lugubri terra, et moribunt caeli desuper, eo quod locutus sum. Cognovi, et non posuisti me. nec aversus sum ab eo.

29. A voce equitum et torrentis sagittarum fugit omnis civitas; ingressi sunt ardua, et ascenderunt rupes; universae urbes derelictae sunt, et non habitant in eis homo.

30. Tu autem, vastatus, quid facies? Cum vestieris te coccino, cum ornata fueris monili auro, et pinxeris stibilo

oculos tuos, frustra compemneris; contempserunt te amatores tui, animam tuam quaerent.

31. Vocem enim quasi parturientis audivi, angustias et pauperum; vox filii Sion intermorientis, expandentes manus suas: Vae mihi, quia defecit anima mea propter interfectos!

CAPUT V.

Dominus in Jerusalem quaerit virum justum, ut illius miseretur; sed iam pauci ejus inveniuntur in praevidibus suis et librorum inventi sunt et offusi, ideo comminatur eos vastationem ab extraneo populo, eo quod caeci et surdi facti sunt, non tamen usque ad consummationem.

1. Circuite vias Jerusalem, et aspice, et considerate, et quaerite in plastris ejus an inveniatis virum facientem iudicium, et quaerentem fidem; et propitius ero ei.

2. Quod si etiam, Vivit Dominus! dixerint, et hoc falso jurabant.

3. Domine, oculi tui respiciunt fidem; percussisti eos, et non doluerunt; attulisti eis, et non reuerunt accipere disciplinam; induraverunt factes suas supra petram, et noluerunt reverti.

4. Ego autem dixi: Forstati puerperae suae et stulti, ignorantes viam Domini, iudicium Dei sui.

5. Ibo igitur ad optimatos, et loquar eis; ipsi enim cognoverunt viam Domini, iudicium Dei sui; et ecce magis hi simul contegerant jugum, repererunt vincula.

6. Idecirco percussit eos leo de silva, lupus ad vespem vastavit eos; parvo vigiliis super civitates earum, omnis qui egressus fuerit eis eis capietur, qui multiplicatae sunt praeparationes eorum, confortatae sunt aversiones eorum.

7. Super quo propitius tibi esse videro? Fili tui dereliquerunt me, et perierunt in his qui non sunt illi. Saturni eos, et machati sunt, et in domo aere tritricis luxuriabuntur.

8. Equi amatores et emissarii tui sunt; unusquisque ad uxorem proximi sui hincibat.

9. Numquid super his non visulati, dicit Dominus, et in gente tali non videtur anima mea?

10. Ascendite muros ejus, et a. i. p. a. t. e. c. o. s. u. m. m. a. t. i. o. n. e. m. a. n. t. e. m. n. o. l. l. i. t. e.

1 Ezech. 22, 11.

facere; anferre propagines ejus, quia non sunt Domini.

11. Praeparatione enim praeparata est in me domus Israel, et domus Juda, ait Dominus.

12. Negaverunt Dominum, et dixerunt: Non est ipse; neque veniet super nos malum; gladium et famem non videbimus.

13. Prophetae fuerunt in ventum locuti, et responsum non fuit eis. Haec ego evenit illis:

14. Haec dicit Dominus, Deus exercituum: Quis locuti estis verbum istud, ego ego sic verba mea in ore tuo in ignem, et populum istum in ligna, et verabit eos.

15. Ecco ego adducam super vos gentem de longinquo, domus Israel, ait Dominus, gentem robustam, gentem antiquam, gentem cuius linguabis linguam, non intelliges quid loquentur.

16. Pharetra ejus quasi sepulcrum patris; universi fortes.

17. Et comedet segetes tuas et panem eam, devorabit filios tuos et filias tuas, comedet gregem tuum et armenta tua, crederis vicium tuum et ficum tuam, et coneret urbes montis tuis, in quibus tu habes fiduciam, gladio.

18. Verumtamen in diebus illis, ait Dominus, non faciam vos in consummationem.

19. Quod si dixeritis: Quare fecit nobis Dominus Deus noster haec omnia? dies ad eos: Sicut dereliquisti me, et servisti deo alieno in terra vestra, sic servietis alienis in terra nostra.

20. Annuntiate hoc domui Jacob, et bellum facite in Juda, dicens:

21. Audi, popule stulte, qui non habes cor; qui habentes oculos, non videtis; et aures, et non auditis.

22. Me ergo non timebitis, ait Dominus, et a facie mea non dolebitis; qui feci sinum terminum mari, praecipuum sempiternum quod non praeteribit; et commovebuntur, et non poterunt; et intumescunt fluctus ejus, et non transibunt illud?

23. Populo autem huius factum est cor hereditum et exasperans; recesserunt, et abierunt.

24. Et non dixerunt in corde suo: Metuemus Dominum Deum nostrum, qui dicit nobis pluviam temporaneam

1 Iud. 16, 10.

et serotinam in tempore suo, plentitudinem annuum missis custodientem nobis.

25. Iniquitates vestrae declinaverunt haec, et peccata vestra prohibuerunt bonum a vobis.

26. Quia inventi sunt in populo meo impii insidiatios quasi aucupes, laqueos ponentes et pedicula ad capiendos viros.

27. Sicut decipula plena arvis, sic domus eorum plena dolo: Ideo magnificati sunt et ditati.

28. Increpanti sunt et impinguati, et praeterierunt sermones meos pessime!

29. Causam viduae non iudicaverunt, causam pupilli non direxerunt, et iudicium pauperum non iudicaverunt.

30. Numquid super his non visitabo, dicit Dominus, aut super gentem huiusmodi non ulciscer anima mea?

31. Stupor et mirabilia facta sunt in terra:

32. Prophetae prophetabant mendacium, et sacerdotes applaudebant munibus suis, et populus meus dilexit talia. Quid igitur fiet in novissimo ejus?

CAPUT VI.

Predictur calamitas et vastas Hierosolymorum ab Assyris, eo quod contempserunt legem Domini, nec audire voluerunt increpationes; sed omnes, et potissimum primates, prophetae ac sacerdotes, avaritiae ac dolo studuerunt; idecirco et ipse et eorum aeternitatem Deus abiecit; imbet ergo propheta eos lugere, quoniam purgari consulario non poterant.

1. Confortamini, filii Benjamin, in medio Jerusalem; et in Thecaquam levate baccinam, et super Bethacram levate vestimentum, quia malum visum est ab aquilene, et contritio magna.

2. Speciosus et delicatus assimilavit filium Sion.

3. Ad eam veniant pastores et greges eorum, fixerunt in ea tentoria in circumculta, pascat unusquisque eos qui sub manu sua sunt.

4. Sanctificata super eam bellum; consurgite, et ascendamus in meridie; vae vobis, qui declinavistis dies, quia longiores facta sunt umbrae vesperti!

5. Surgite, et ascendamus in nocte, et discipemus domus vras.

6. Quis haec dicit Dominus exercituum: Cedite lignum ejus, et fundite

2 Isa. I, 23. Zach. 7, 10.

circa Jerusalem agerem. Hac est civitas visitationis, omnis calumnia in medio ejus.

7. Sicut frigidam fecit cisternarum aquam suam, sic frigidam fecit malitiam suam. Iniquitas et vastitas audierit in ea, cum me semper infroitas et plaga.

8. Erudire, Jerusalem, ne forte recedat anima mea a te, ne forte ponam te desertam, terram inhabitabilem.

9. Haec dicit Dominus exercituum: Usque ad rucinum colligent quasi in vinea reliquias Israel. Convertite manum tuam quasi vindemiatorem ad cartallum.

10. Qui loquar, et quem contestabor ut audiat? Ecce incremescit aures eorum, et audire non possunt; ecce verbum Domini factum est eis in opprobrium, et non suscipiunt illud.

11. Ideo pro favore Domini plenus sum, laboravi sustinens. Effundere super parvulum foris, et super consilium juvenum simul; vir enim cum milite capietur, senex cum pleno diebus.

12. Et transibunt domus eorum ad alteros, agri et uxores pariter, quia extendam manum meam super habitantes terram, dicit Dominus.

13. In minore quippe usque ad mare, omnes avaritas student; et a propheta usque ad sacerdotem cuncti faciunt dolam.

14. Et curabant contritionem filie populi mei cum ignominia, dicentes: Pax, pax! et non erat pax.

15. Confusi sunt, quia abominatorem fecerunt; quin polius confusione non sunt confusi, et erubescere nescierunt. Quam ob rem cadent inter ruentes; in tempore visitationis suae corruent, dicit Dominus.

16. Haec dicit Dominus: State super vias, et videte, et interrogate de semitis in aquis que sit via bona, et ambulatores in ea; et invenietis refrigerium animabus vestris. Et dixerunt: Non ambulabimus.

17. Et constitui super vias speculatores: Audite vocem tubae. Et dixerunt: Non audiemus.

18. Ideo audite, gentes; et cognosce, congregatio, quanta ego faciam eis.

19. Audi, terra: Ecce ego adducam mala super populum istum, fructum cogitationum ejus, quia verba mea non

¹ Isa. 56, 11. Inf. 8, 10.
² Math. 11, 29.

audierunt, et legem meam profererunt.

20. ¹ Ut quid mihi ihus de Saba afferitis, et calanum suave olemente de terra longinqua? Holocaustomata vestra non sunt accepta, et victimae vestrae non placent mihi.

21. Propterea haec dicit Dominus: Ecce ego dabo in populum istum ruinas; et ruent in eis patres et filii simul, vicinus et proximus peribunt.

22. Haec dicit Dominus: Ecoe populus venit de terra aquilonis, et gens magna consurgit a finibus terre.

23. Sagittam et scutum arripiet; trodelis est et non miserabitur; vox ejus quasi mare sonabit; et super equos ascendent, preparati quasi vir ad praelium adversum te, filia Sion.

24. Audivimus famam ejus, dissolati sunt manus nostrae; tribulatio apprehendit nos, dolores ut parturientem.

25. Nolite exire ad agros, et in via ne ambulatis, quoniam gladius lamini, pavor in circuitu.

26. Filia populi mei, accingere citharam, et conspergere cinere; luctum unguinis fac tibi, planetum amarum, quia repente veniet vastator super nos.

27. Probatorum dedit te in populo meo robustum; et acies, et probabis vias eorum.

28. Omnes isti principes declinantes, ambulantes fraudulenter: es et serum; universi corrupti sunt.

29. Defecit sufflatorium, in igne consumptum est plumbum; frustra onflavit consolator, malitiae enim eorum non sunt consumptae.

30. Argentum reprobum vocato eos, quia Dominus projecit illos.

CAPUT VII.

Quod frustra occidit in templo, praesens perperant, et prophetas audire volentes, sicut et patres eorum; quapropter cessavit templum abijcendum, et terram Juda dependendam in sollicitudinem; nec proferunt orationem Jeremie pro illis, nec ablati ab eis sacrificia, propter excessa Tyrorum et regis Baal, et multiplices ipsorum malitias.

1. Verbum quod factum est ad Jeremiam a Domino, dicens:

2. Sta in porta domus Domini, et pro-

¹ Isa. 1, 11.

sta ibi verbum istud, et dic: Audite verbum Domini, omnis Juda, qui ingredimini per portas has ut adoretis Dominum.

3. Haec dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Bonae facite vias vestras, et studia vestra, et habitabo vobiscum in loco isto.

4. Nolite confidere in verbis mendacii, dicentes: Templum Domini, templum Domini, templum Domini est!

5. Quoniam si bene direxeritis vias vestras, et studia vestra; si feceritis iudicium inter virum et proximum ejus,

6. Adreus, et pupillo, et viduae non feceritis calumniam, nec sanguinem innocentem effuderitis in loco hoc, et post deos alienos non ambulaveritis in manum vobismetipsas,

7. Habitabo vobiscum in loco isto, in terra quam dedi patribus vestris a seculo et usque in seculum.

8. Ecce vos confiditis vobis in sermionibus mendacii, qui non proderunt vobis:

9. Furari, occidere, adulterari, jurare mendaciter, libare Baalim, et ire post deos alienos quos ignoratis;

10. Et venistis, et stetitistis coram me, in domo hac in qua invocatum est nomen meum, et dististis: Liberati sumus, quod fecerimus omnes abominaciones istas.

11. Numquid ergo spelunca latronum facta est domus ista, in qua invocatum est nomen meum in oculis vestris? Ego, ego sum; ego vidi, dicit Dominus.

12. Ite ad locum meum in Silo, ubi habitavi nomen meum a principio; et videte, quae fecerim ei propter malitiam populi mei Israel.

13. Et nunc, quia fecistis omnia opera haec, dicit Dominus; et locutus sum ad vos mane consurgens, et loquens, et non ausistis; et vocari vos, et non respondistis;

14. ¹ Faciam domui huic, in qua invocatum est nomen meum, et in qua vos habetis fiduciam, et loco quem dedi vobis et patribus vestris, sicut feci Silo;

15. Et projeciam vos a facie mea, sicut projecit omnes fratres vestros, universam semen Ephraim.

¹ Inf. 26, 13.

² Math. 21, 13. Marc. 11, 17. Luc. 19, 46.

³ Inf. 16, 18.

⁴ Reg. 4, 3-9.

16. ¹ Tu ergo, noli orare pro populo hoc, nec assumes pro eis laudem et orationem, et non obstitas mihi, quia non exaudiam te.

17. Nomen vides quid isti faciunt in civitatibus Juda, et in plateis Jerusalem?

18. Filii colligunt ligna, et patres succendant lignum, et mulieres conspergunt adipem, ut faciant placentias reginae caeli, et libent diis alienis, et me ad iracundiam provocent.

19. Numquid me ad iracundiam provocant? dicit Dominus; nonne semper in confusione vultus sui?

20. Ideo haec dicit Dominus Deus: Ecce furor meus et indignatio mea conflatur super locum istum, super viros, et super iumenta, et super lignum regionis, et super fruges terrae; et succedet, et non extinguetur.

21. Haec dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Holocaustomata vestra addido victimis vestris, et comedite carnes;

22. Quia non sum locutus cum patribus vestris, et non praecipui eis, in die qua eduxi eos de terra Aegypti, de verbo holocaustatum et victimarum;

23. Sed hoc verbum praecipui eis, dicens: Audite vocem meam, et ero vobis Deus, et vos eritis mihi populus; et ambulatores in omni via quam mandavi vobis, ut bene sit vobis.

24. Et non audierunt, nec inclinaverunt aurem suam; sed abierunt in voluntatibus et in pravitate cordis sui mali; factique sunt retrorsum, et non in ante.

25. A die qua egredi sunt patres eorum de terra Aegypti usque ad diem hanc. Et misi ad vos omnes servos meos prophetas per diem consurgens diluculo, et mitteas;

26. Et non audierunt me, nec inclinaverunt aurem suam; sed induerunt cervicem suam, et pejus operati sunt quam patres eorum.

27. Et loqueris ad eos omnia verba haec, et non audient te; et vocabis eos, et non respondebunt tibi.

28. Et dicet ad eos: Haec est gens quae non audit vocem Domini Dei sui, nec recipit disciplinam. Perit fides, et ablati est de ore eorum.

29. Tonde capillum tuum, et projice;

¹ Inf. 11, 14 et 14, 11.

² Inf. 16, 18.

et sume in directum plancium, quia profecto Dominus et reliquit generationi futuris suis;

30. Quia fecerunt filii Juda malum in oculis meis, dicit Dominus. Posuerunt officinam suam in domo in qua invocatum est nomen meum, ut polluerent eam;

31. Et edificaverunt excelsa Topheth, quae est in valle filii Ennom, et incendere filios suos et filias suas igni, quae derent filios suos et filias suas igni, quae non precepit, nec cogitavi in corde meo,

32. Ideo ecce dies venient, dicit Dominus, et non dicetur amplius Topheth, et vallis filii Ennom, sed vallis interfectionis; et sepelient in Topheth, eo quod non sit locus;

33. Et erit morticinium populi Iudae in cibis volucribus caeli et bestis terrae, et non erit qui abigat.

34. ¹ Et quiescere faciam de arribus Juda, et de platis Jerusalem, vocem gaudii et vocem letitiae, vocem sponsi et vocem sponsae; in desolationem enim erit terra.

CAPUT VIII.

Quia tam reges, optimates, sacerdotas et prophetas, quam reliquos populos ad idololatiam conversi sunt, et non considerata Dei iudicio, omnia, relicta veritate, studuerunt avocare ad idololatiam, et Dominum provocatis adirent respiciendo, ideo ab hostibus crudelissimis affligentur.

1. In illo tempore, ait Dominus, ejectione ossa regum Juda, et ossa principum ejus, et ossa sacerdotum, et ossa prophetarum, et ossa eorum qui habitaverunt Jerusalem, de sepulcris suis;

2. Et expandent ea ad solem, et lument, et omnes militiam caeli, quae dilexerunt, et quibus servierunt, et quae ambulaverunt, et quae quiescerunt, et adoraverunt. Non colligantur, et non sepeliantur; in sterquilium super faciem terrae erunt.

3. Et eligent magis mortem quam vitam omnes qui residui fuerint de cognatione hac pessima in universis locis quae derelicta sunt, ad quae ejectione, dicit Dominus exercitum.

4. Et dicas ad eos: Haec dicit Dominus: Numquid qui cadit non resurgit? et qui aversus est non revertetur?

¹ Ezech. 26, 13.

² Isa. 58, 11. Sup. 6, 12.

5. Quare ergo aversus est populus iste in Jerusalem avertens conscientiam? Apprehendent maledictionem, et non revertentur.

6. Attendite, et auscultate: nemo quod bonum est loquitur; nullus est qui seipsum penitentiam super peccato suo, dicat: Quid feci? Omnes conversi sunt ad visum suum, quasi equus impetu valens ad praecium.

7. Nilvius in caelo cognovit tempus suum, et fortis, et hirundo, et crocota, custodierit aut tempus adventus sui; populus autem meus non cognovit iudicium Domini.

8. Quomodo dicitis: Sapientes nos sumus, et lex Domini nobiscum est; vere mendacium operatus est stylus manuum vestrorum!

9. Confusi sunt sapientes, perierunt et capti sunt; verbum enim Domini preceperunt, et sapientia nulla est in eis.

10. Propterea dabo mulieres eorum exteris, agros eorum heredibus, qui a minimo usque ad maximum, omnes avaritiam serpuntur; a propheta usque ad sacerdotum, cuncti faciunt mendacium.

11. Et sanabant contritionem filie populi mei ad ignominiam, dicentes: Pax, pax; enim non esset pax.

12. Confusi sunt, quia abominationem fecerunt; quoniam confusione non sunt confusi, et transibere nescierunt. Ideo cadent inter corruentes; in tempore visitationis suae corruent, dicit Dominus.

13. Congregans congregabo eos, ait Dominus; non est ira in vultibus, et non sunt fletus in Babilonia; fluxum defluxit, et dedit eis quae praetergressi sunt.

14. Quare sedemus? Convenite, et ingrediamur civitatem munitam, et silerimus tibi, quia Dominus Deus nostrae silere nos fecit, et potum dedit nobis; aquam felleis; provocavi enim Dominum.

15. ¹ Expectaviimus pacem, et non erat bonum; tempus mediam, et ecce formido.

16. A Dan auditis est fremitus operum ejus; et voce hinc tantum pugnantium ejus commota est omnis terra; et venerunt, et devoraverunt terram, et pleitudinem ejus; urbem, et habitatores ejus.

¹ Inf. 9, 15.

² Inf. 14, 19.

17. Quia ecce ego mittam vobis serpentes regulos, quibus non est incantatio; et mordebit vos, ait Dominus.

18. Dolor meus super dolorem, in eo qui commovet me.

19. Ecce vox clamoris filiae populi mei de terra longinqua: Numquid Dominus non est in Sion? aut rex ejus non est in ea? Quare ergo me ad incendium contriverunt in sculptilibus suis, et in sanguinibus alienis?

20. Transit messis, finita est aestas, et non salvati non sumus.

21. Super contritione filiae populi mei contritus sum, et contristatus; stupor obtulit me.

22. Numquid resina non est in Gaddai? aut medicus non est tibi? Quare igitur non est obducta cicatrix filiae populi mei?

CAPUT IX.

Legit propheta intendens de Juda; in illo dicit esse fidem, cum omnes dolere incendant; et quia Judaea vestrada est, vult omnes assumere factum; in solo Deo glorie cognoscere gloriam, qui pariet tam gentes quam filios Israel tetrotaeas vult.

1. Quis dabit capiti meo aquam, et oculis meis fontem lacrymarum, et plorabo die ac nocte interfectos filiae populi mei?

2. Quis dabit me in solitudine dicentem: Viam eorum, et derelinquam veritatem meam et recedam ab eis? quia omnes adulteri sunt, cuncti prevaricaturi.

3. Et extendent linguam suam quasi artem mendacii, et non veritatis. Confracti sunt in terra, quia de malo ad malum egressi sunt, et me non cognoverunt, dicit Dominus.

4. Unusquisque se a proximo suo custodiat, et in omni fratre suo non habeat fiduciam, quia omnis frater supplantans supplantabit, et omnis amicus fraudulenter laesurum.

5. Et vir fratrem suum deridebit, et deridet non loquentur; docerunt enim linguam suam loqui mendaciam; et iniquo sperent laboraverunt.

6. Habitatio tua in medio doli. In dolo remanebit scire me, dicit Dominus.

7. Propterea haec dicit Dominus exer-

¹ Ps. 27, 9.

citium: Ecce ego confabulo, et probabo eos; quid enim aliud faciam a facie filiae populi mei?

8. ¹ Sagitta vulnerans lingua eorum, dolam iuxta est. In ore suo pacem cum amico suo loquitur, et occulit: ponit et insidias.

9. Numquid super his non visitavit, dicit Dominus, aut in gente hujusmodi non ulciscitur anima mea?

10. Super montes assumam fletum ac lamentum, et super speciosa deserti plancium, quoniam incesata sunt, eo quod non sit vir pertransiens, et non audierunt vocem possidentis, a volens caeli usque ad pecora transmigraverunt et recesserunt.

11. Et dabo Jerusalem in acervos arcae, et cubilia draconum; et civitates Juda dabo in desolationem, eo quod non sit habitator.

12. Quis est vir sapiens qui intelligat hoc, et ad quem verbum oris Domini fiat, et annuntiet istud, quare perierit terra, et extensa sit quasi desertum, eo quod non sit qui pertranseret?

13. Et dixit Dominus: Quia derelinquerunt legem meam quam dedi eis, et non audierunt vocem meam, et non ambulaverunt in ea.

14. Et abierunt post pravitatem cordis sui, et post Baalim, quod didicerunt a patribus suis.

15. Idcirco haec dicit Dominus exercitum, Deus Israel: ² Ecce ego cibabo populum istam absinthio, et potum dabo eis annum felleis.

16. Et dispergam eos in gentibus quas non noverunt ipsi et patres eorum; et mittam post eos gladium, donec consummantur.

17. Haec dicit Dominus exercitum, Deus Israel: Contemplamini, et vocem lamentationis, et veniant; et ad eas quae sapientes sunt mittite, et proferent;

18. Frestient, et assumant super nos lamentum; deducant oculi nostri lacrymas, et palpebrae nostrae defluant aquis.

19. Quia vox lamentationis audiva est de Sion: Quomodo vastati sumus, et confusi vehementer, quia dereliquimus terram, quoniam dejecta sunt tabernacula nostra.

20. Audite ergo, mulieres, verbum Domini, et assumant aures vestrae sermonem eius; et doceat filias vestras

² Inf. 23, 15.

lamentum, et unaeque proximam suam plantatum.

21. Quia ascendit mors per fenestras nostras, ingressa est domus nostras, dispendere parvulos deforis, juvenes de plateis.

22. Loquere. Hæc dicit Dominus: Et cadet morticinium hominis quasi stercus super faciem regionis, et quasi fœnum post terram metentis, et non est qui colligat.

23. Hæc dicit Dominus: Non gloriatur sapiens in sapientia sua, et non gloriatur fortis in fortitudine sua, et non gloriatur dives in divitiis suis;

24. Sed in hoc gloriatur, qui gloriatur, scrire et nosse me, quia ego sum Dominus qui facio misericordiam, et iudicium, et iustitiam in terra: hæc enim placent mihi, ait Dominus.

25. Ecce dies veniunt, dicit Dominus, et visitabo super omnem qui circumcisum habet præputium.

26. Super Ægyptum, et super Iudam, et super Edom, et super filios Ammon, et super Moab, et super omnes qui attonsi sunt in comam, habitantes in deserto, quia omnes gentes habent præputium, omnis autem domus Israel incircumcisi sunt corde.

CAPUT X.

Non est timenda ostentis constellatio, nec vanissima ac imbecillia idola, sed Dominus, qui solus est Deus, creator ac gubernator omnium, qui vastabit peccatores terre, plantabit super malam Ierusalem, et, cum hominis non sit sensus vias dirigere, orat Deum be eos qui ipsum cognoscunt ad intercessionem delect, sed in hostes potius Iudeorum suum effundat irorem.

1. Audite verbum quod loquens est Dominus super vos, domus Israel.

2. Hæc dicit Dominus: Juxta vias gentium nolite discere, et a signis cæli nolite metuere que timent gentes,

3. Quia leges populorum vanae sunt. Quia lignum de salta præcidit opus manus artificis in caecis.

4. Argento et auro decoravit illud; clavus et malleis composit, ut non dissolvatur;

5. In similitudinem palme fabricata sunt, et non loquentur; portata tollen-

tur, quia incedere non valent. Nolite ergo timere ea, quia nec male possunt facere nec bene.

6. Non est similitudo tui, Domine; magnus es tu, et magnum nomen tuum in fortitudine.

7. Quis non timebit te, o Rex gentium: tuum est enim decus; intrantibus sapientes gentium, et in universis regibus eorum, nullus est similis tui.

8. Hariter insipientes et fati probantur; doctrina vanitatis eorum lignum est.

9. Argentum involutam de Tharid affertur, et aurum de Ophar; opus artificis et manus ararii, hyacinthus et perpuræ iadumentum eorum: opus artificum miserva hæc.

10. Dominus autem Deus verus est, ipse Deus vivens, et Rex sempiternus. Ab indignatione ejus commovebitur terra, et non sustinebunt gentes comminationem ejus.

11. Sic ergo dicitis eis: Dii qui cælos et terram non fecerunt perant de terra et de his que sub cælo sunt!

12. Qui facit terram in fortitudine sua, præparat orbem in sapientia sua, et prudentia sua extendit cælos.

13. Ad vocem suam dat multitudinem aquarum in cælo, et elevat nebulas ab extremitatibus terre; fulgura in pluviam facit, et educit ventum de thesauris suis.

14. Stultus factus est omnis homo scientia: confusus est artifex omnis sculptili, quoniam falsum est quod confavit, et non est spiritus in eis.

15. Vana sunt, et opus risu dignum; in tempore visitationis sue peribunt.

16. Non est his similis pars Jacob: qui enim formavit omnia ipse est, et Israel virum hereditatis ejus; Dominus exercituum nomen illi.

17. Congrega de terra confessionem tuam, que habitas in obsidione; Quia hæc dicit Dominus: Ecce ego longe projiciam habitatores terre in hac vice, et tribulabo eos ita ut inveniantur.

18. Ve mihi! super contritionem meam, pessima plaga mea. Ego autem dixi: Plane hæc infirmitas mea est, et portabo illam.

* Apoc. 15, 4.
* Gen. 1, 1. Inf. 51, 15.
* Ps. 134, 7. Inf. 51, 14.

20. Tabernaculum meum vastatum est, omnes funiculi mei dirupti sunt: filii mei exierunt a me, et non subsistunt. Non est qui extendat ultra tentorium meum, et erigat pelles meas.

21. Quia stulte egerunt pastores, et Dominum non quaesierunt; propterea non intellexerunt, et omnis grex eorum dispersus est.

22. Vox auditoris ecce venit, et convulsio mecum de terra aquilonis, ut possent civitates Juda soliditatem, et habitaculum draconum.

23. Scio, Domine, quia non est hominis via ejus, nec viri est ut ambulet, et dirigat gressus suos.

24. Corrige me, Domine, verumtamen in iudicio, et non in furore tuo, ne forte ad sibiolum redigas me.

25. Effunde indignationem tuam super gentes que non cognoverunt te, et super provincias que nomen tuum non invocaverunt, quia comederunt Jacob, et devoraverunt eum, et consumpservunt illum, et decus ejus dissipaverunt.

CAPUT XI.

Quia maledicti qui non audire nec servare precepta Domini patris datum, ideo præcipit propheta ut illis servandum Iudeis prædicit, sed frustra, cum magis sequantur vitium suorum scelera, quamque idololatriam; idcirco inferet Dominus inevitabilia in illos mala, nec proderunt eis idola, vel iustorum oratio, neque quod prius a Deo dicitur (scilicet): refert prava Iudeorum studia de ipso et terra delendo; sed perdetur qui solent audire prophetiam in nomine Domini.

1. Verbum quod factum est a Domino ad Jeremiam, dicens:

2. Audite verba pacti hujus; et loquimini ad viros Juda, et habitatores Jerusalem.

3. Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus, Deus Israel: Maledictus vir qui non audierit verba pacti hujus.

4. Quod præcepit patribus vestris, in die qua eduxi eos de terra Ægypti, de fornace ferrea, dicens: Audite vocem meam, et facite omnia que præcipio vobis, et eritis mihi in populum, et ego ero vobis in Deum;

5. Ut suscitem juramentum quod juravi patribus vestris, daturum me eis

* Ps. 4, 2.
* Ex. 23, 6.

terram fluentem lacte et mella, sicut est dies hæc! Et respondi, et dixi: Amen, Domine!

6. Et dixit Dominus ad me: Vociferantur omnia verba hæc in civitatibus Juda, et foris Jerusalem, dicens: Audite verba pacti hujus, et facite illa.

7. Quia testatus est testatus sum patres vestros, in die qua eduxi eos de terra Ægypti, usque ad diem hæc: mane conspurcatorum testatus sum, et dixi: Audit vocem meam.

8. Et non audierunt, nec inclinaverunt aurem suam, sed abierunt unusquisque in privatate cordis sui mali; et induxi super eos omnia verba pacti hujus quod præcepit ut facerent, et non fecerunt.

9. Et dixit Dominus ad me: Inventa est conjuratio in viris Juda et in habitatoribus Jerusalem.

10. Reversi sunt ad iniquitates patrum suorum priores, qui noluerunt audire verba mea. Et hi ergo abierunt post deos alienos, et servierunt eis; iratum fecerunt domus Israel et domus Juda pactum meum, quod pepigi cum patribus eorum.

11. Quam ob rem hæc dixit Dominus: Ecce ego iudicam super eos mala de quibus exire non poterunt; et clamabunt ad me, et non exaudiam eos.

12. Et ibunt civitates Juda et habitatores Jerusalem, et clamabunt ad deos quibus libant, et non salvabunt eos in tempore afflictionis eorum.

13. Psecundum numerum enim civitatum tuarum erant dii tui, Juda; et secundum numerum vicium, Jerusalem! posuisti aras confusionis, aras ad libandum Baalim.

14. Tu ergo noli orare pro populo hoc, et ne assumas pro eis laudem et orationem, quia non exaudiam in tempore clamoris eorum ad me, in tempore afflictionis eorum.

15. Quid est, quod dilectus meus in domo mea fecit scelera mea? Numquid carnis sancta auferent a te mulieris tuas, in quibus gloria est?

16. Olimvam uberem, pulchram, fructiferam, speciosam, vocavit Dominus nomen tuum; et ad vocem loquelæ, grandis exarsit ignis in ea, et combusta sunt frustata ejus.

* Sup. 2, 28.
* Sup. 7, 16. Inf. 14, 11.

17. Et Dominus exercituum qui plantavit locutus est super te malum, pro malis domus Israel et domus Juda, quae fecerunt sibi ad irritandum me, hiantes Baalim.

18. Tu autem, Domine, demonstrasti tibi, et cognovi; tunc ostendisti mihi iudicia eorum.

19. Et ego quasi agnus mansuetus, qui portatur ad victimam; et non cognovi quia cogitaverat super me consilia, dicens: Mittamus lignum in panem ejus, et cradamus eum de terra vivuntium, et nomen ejus non memoretur amplius!

20. Tu autem, Domine Sabaoth, qui iudicas juste, et probas rebes et corda, videam utiorem tuam ex eis; tibi enim revelavi causam meam.

21. Propetia haec dicit Dominus ad viros Anathoth, qui querunt animam meam, et dicunt: Non prophetabis in nomine Domini, et non morieris in manibus nostris;

22. Propterea haec dicit Dominus exercituum: Ecce ego visitabo super eos: juvenes morietur in gladio, filii eorum et filiae eorum morietur in fame.

23. Et reliquiae non erunt ex eis; inducam enim malum super viros Anathoth, annum visitationis eorum.

CAPUT XII.

Miratur propheta malorum prosperitatem, qui tamen paratur ad diem occisionis: sicutque terrae caesa locustis; hereditas adversaria est Domino suo, et pastores demoliuntur vineam Domini,ideo traditur in occupationem, vasis tamen rursum miserabitur Dominus, vastata ipsius vineis.

1. Justus quidem tu es, Domine, si disputas tecum; veritatem iusta loquar ad te: Quare vis impiorum proferatur? bene est omnibus qui pravocantur, et inique accipiunt?

2. Plantasti eos, et radicem miserunt; proficet, et faciunt fructum; proficet et uti eorum, et longe a penibus eorum.

3. Et tu, Domine, nosse me, vidisti me, et probasti cor meum tecum: congeras eos quasi ergem ad victimam, et succidat eos in die occisionis.

4. Usqueque lababit terra, et herba omnium regionis sicabitur, propter multam habitantium in ea? Consumptum

est animal, et vulnus, quoniam dirigitur: Non videbit novissimum nostrum.

5. Si cum pedibus currens hinc et inde, quomodo contendere poteris cum equis cum autem in terra pacis securus fueris, quid facies in superbia Jordanis?

6. Nam et fratres tui, et domus patris tui, etiam ipsi convenerunt adversum te, et clamaverunt post te plura voce. Ne credas eis, cum locuti fuerint tibi bona.

7. Reliqui domum meam, dimisi hereditatem meam: dedi dilectam animam meam in manu inimicorum ejus.

8. Facta est mihi hereditas mea quasi leo in silva: dedit contra me vocem, ideo odivi eam.

9. Numquid avis discolor hereditas mea mihi? numquid avis tinea pro totum? Venite, congregamini, omnes bestiae terrae, propetia ad devorandum.

10. Pastores multi demoliti sunt vineam meam, conculeverunt parvam meam: dederunt portionem meam desiderabilem in deserto solitudinis!

11. Possuerunt eam in dissipatione, luxuria super me; desolatione desolata est omnis terra, quia nullus est qui recogit corde.

12. Super omnes vias deserti venerunt vastatores, quia gladius Domini devorabit ab extremo terrae usque ad extremum ejus; non est pax universo carni.

13. Scindaverunt triticum, et spicas messuerunt; hereditatem acceperunt, et non eis proderit; confundamini a fructibus vestris, propter iram furoris Domini.

14. Haec dicit Dominus adversum omnes vicinos meos pessimos, qui tangunt hereditatem quam distribui populo meo Israel: Ecce ego evellam eos de terra sua, et domum Juda evellam de medio eorum.

15. Et cum evidero eos, convertere, et miserere eorum, et redicam eorum, et virum ad hereditatem suam, et virum in terram suam.

16. Et erit: si eraditi dilectis vias populi mei, ut iurent in nomine meo, Vivit Dominus! sicut dederunt populum meum forare in Baal, succubebant in medio populi mei.

17. Quod si non audierint, evellam gentem illam evulsionem et perditionem, ait Dominus.

CAPUT XIII.

Sicut lumbare Jeremiae absconditum in Ephraimae campistris, sic Juda, primum Dominus adhaerens, propter superbiam et dissidatam ab ipso abicitur, omnesque disperguntur: revocantur tamen a propheta, et sui peccata devitent mala, alioquin Jeda adveturit propter suas iniquitates, qui ad penitentiam nequit adduci ob inveteratam in malis consuetudinem; interpretatur etiam prophetae commiseratio.

1. Haec dicit Dominus ad me: Vade, et posside tibi lumbare lineum, et ponas illud super lumbos tuos, et in agrum non inferes illud.

2. Et passedi lumbare, juxta verbum Domini, et posui circa lumbos meos.

3. Et factus est sermo Domini ad me secundo, dicens:

4. Tolle lumbare quod posseditisti, quod est circa lumbos tuos; et surgens vade ad Ephraim, et abscondit illi illud in foraminis petrae.

5. Et abiit, et abscondit illud in Ephraim, sicut praeceperat mihi Dominus.

6. Et factum est post dies plurimos, dicit Dominus ad me: Surge, vade ad Ephraim, et tolle inde lumbare quod praecepit tibi ut absconderes illud ibi.

7. Et abiit ad Ephraim, et fodi, et fodi lumbare de loco ubi absconderam illud; et ecce conparuerunt lumbare, ita ut nulli usui aptum esset.

8. Et factum est verbum Domini ad me, dicens:

9. Haec dicit Dominus: Sic patres-orem feciam superbiam Juda, et superbia Jerusalem multum!

10. Populum istum pessimum qui neclat audire verba mea, et ambulat in pravitate cordis sui, abieruntque post deos alienos ut servirent eis et adorarent eos: et erunt sicut lumbare istud, quod nulli usui aptum est.

11. Sicut enim adhaeret lumbare ad lumbos viri, sic agglutinabit mihi omnia domum Israel, et omnem domum Juda, dicit Dominus, ut essent mihi in populum, et in nomen, et in laudem, et in gloriam; et non audierunt.

12. Idcirco ergo ad eos sermonem istum: Haec dicit Dominus, Deus Israel: Omnis laguacula impletur vino. Et dicent ad te: Numquid ignoramus quia omnis laguacula impletur vino?

13. Et dices ad eos: Haec dicit Dominus: Ecce ego implebo omnes habitatores terrarum hujus, et reges qui sedent de stirpe David super thronum ejus, et sacerdotes, et prophetas, et omnes habitatores Jerusalem, ebrietate.

14. Et dispergam eos virum a fratre suo, et patris et filios pariter, ait Dominus. Non parcam, et non concedam: neque miserabor, ut non disperdam eos.

15. Audite, et auribus percipite: nolite gloriari, quia Dominus locutus est. 16. Datus Dominus Deo vestro gloriam antequam contemebretur, et antequam offendant pedes vestri ad montes caliginosus. Expectabitis lucem, et ponet eam in umbram mortis, et in caliginem.

17. Quod si hoc non audieritis, in abscondito plorabit anima mea a facie superbie: plorans plorabit, et deducet oculus meus lacrymam, quia captus est grex Domini.

18. Die regi et dominatrici: Humiliamini, sedete, quoniam descendit de capite vestro coram gloria vestra.

19. Civitates austrum clausae sunt, et non est qui aperiat. Translata est omnis Juda transmigratione perfecta.

20. Levate oculos vestros, et videte qui venitis ab aquilone: ubi est grex qui datus est tibi, pecus inelatum tuum?

21. Quid dices cum visitaverit te? in eum deposuit oos adversum te, et credidit in caput tuum. Numquid non dolores apprehendent te, quasi mulierem parturientem?

22. Quod si dixeris in corde tuo: Quare venerunt mihi haec? Propter multitudinem iniquitatis tuae revelata sunt: verecundiora tua, polluta sunt plantae tuae.

23. Si mutare potest Aethiops pellem suam, aut pardus varietates suas, et vos poteritis benefacere, cum didiceritis malum.

24. Et disseminabo eos quasi stipulam quae vento raptatur in deserto.

25. Haec sors tua, parsque mensura tuae a me, dicit Dominus, quia oblitus es mei, et confisus es in mendacio.

26. Unde et ego nudavi femora tua contra faciem tuam, et apparuit ignominia tua.

27. Adulteria tua, et hincitus tuus, scelus forniculationis tuae. Super colles in agro vidi abominaciones tuas. Vae tibi!

1 Is. 17, 10 et 20, 12.

2 Job 21, 7. Hab. 1, 12.

3 Thero. 1, 2.

4 Is. 20, 14.

Jerusalem! non mundaberis post me? usquequo adhuc?

CAPUT XV.

Siccitas magna in terra Juda propter peccata populi; et orans propheta pro ejus liberatione et misericordia, prohibens et Dominio pro ipso orare; nec suscipit Deus oramus peccata et victimas; propheta etiam suis secretationem promittens una cum ipso peccantibus; loquitur Jeremias mortuos gladio; et fame, populi peccata confitens orat pro misericordia.

1. Quod factum est verbum Domini ad Jeremiam, de sermonibus siccitatis.

2. Luxit Judaea, et portae ejus corruerunt, et obscurate sunt in terra, et clamor Jerusalem ascendit.

3. Majores miserunt minores suos ad aquam; venerunt ad hauriendum, non invenerunt aquam, reportaverunt vasa sua vacua; confusi sunt et afflicti, et operuerunt capita sua.

4. Propter terrae vastitatem, quam non venit pluvia in terram, confusi sunt agricolae; operuerunt capita sua.

5. Nam et cervae in agro peperit, et reliquit, quia non erat herba.

6. Et onagri steterunt in rupibus, traxerunt ventum quasi dracones, defecerunt oculi eorum, quia non erat herba.

7. Si iniquitates nostrae responderint nobis, Domine, fac propter nomen tuum; quoniam multe sunt aversiones nostrae, tibi peccavimus.

8. Expectatio Israel, Salvator ejus in tempore tribulationis! quare quasi colonus futurus es in terra, et quasi viator declinans ad mandendum?

9. Quare futurus es vultus vir vagnus, ut furas qui non potest salvare? Tu autem in nobis es, Domine, et nomen tuum invocatum est super nos, ne derelinquas nos.

10. Haec dicit Dominus populo huic qui dilexit movere pedes suos, et non quiet, et Dominus non placuit: Nunc recedebat iniquitatum eorum, et visitavit peccata eorum.

11. Et dixit Dominus ad me: «Noli orare pro populo isto in bonum.

12. Cum jelanaverint, non exaudiam preces eorum; et si obtulerint holocausta

tomata et victimas, non suscipiam ea, quoniam gladio, et fame, et peste, consumam eos.

13. Et dixi: A a a. Domine Deus, prophetae dicunt eis: «Non videbitis gladium, et fames non erit in vobis; sed pacem veram dabit vobis in loco isto.

14. Et dixit Dominus ad me: «Vale propheta valentiam in nomine meo; non misi eos, et non praecipui eis, neque locutus sum ad eos. Visionem mendacem, et divinationem, et fraudulentiam, et seductionem cordis sui, propterant vobis.

15. Ideo haec dicit Dominus de prophetis qui prophetaut in nomine meo: quos ego non misi, dicentes: Gladium et fames non erit in terra hac: in gladio et fame consumerunt prophetae illi.

16. Et populi quibus prophetaut erant projecti in visis Jerusalem pro fame et gladio, et non erit qui sepeliat eos: ipsi et uxores eorum, filii et filiae eorum; et effundam super eos malum suum.

17. Et dices ad eos verbum istud: «Deducant oculi mei lacrymam per noctem et diem, et non taceant, quoniam contritione magna contrita est virgo, filia populi mei, plaga pessima venenenter.

18. Si egressus fuero ad agros, eos occisi gladio; et si introiero in civitatem, ecce attenuati fame. Prophetae quoque et sacerdotes abierunt in terram quam ignorabant.

19. Numquid profectus abieceris Judam? aut Sion abominata est anima tua? Quare ergo percussisti nos ita, et nulla sit sanitas? «Expectavimus pacem, et non est bonum; et tempus curatioms, et ecce turbatio.

20. Cognovimus, Domine, impietates nostras, iniquitates patrum nostrorum, quia peccavimus tibi.

21. Ne des nos in opprobrium, propter nomen tuum, neque facias nobis contumeliam soli glorie tuae; recordare, ne irritum facias foedus tuum nobiscum.

22. Numquid sunt in sculpillis gentium qui pluant, aut calli possunt dare umbras? nonne tu es Dominus Deus noster, quare expectavimus? tu enim fecisti omnia haec.

23. Numquid sunt in sculpillis gentium qui pluant, aut calli possunt dare umbras? nonne tu es Dominus Deus noster, quare expectavimus? tu enim fecisti omnia haec.

24. Numquid sunt in sculpillis gentium qui pluant, aut calli possunt dare umbras? nonne tu es Dominus Deus noster, quare expectavimus? tu enim fecisti omnia haec.

25. Numquid sunt in sculpillis gentium qui pluant, aut calli possunt dare umbras? nonne tu es Dominus Deus noster, quare expectavimus? tu enim fecisti omnia haec.

26. Numquid sunt in sculpillis gentium qui pluant, aut calli possunt dare umbras? nonne tu es Dominus Deus noster, quare expectavimus? tu enim fecisti omnia haec.

27. Numquid sunt in sculpillis gentium qui pluant, aut calli possunt dare umbras? nonne tu es Dominus Deus noster, quare expectavimus? tu enim fecisti omnia haec.

28. Numquid sunt in sculpillis gentium qui pluant, aut calli possunt dare umbras? nonne tu es Dominus Deus noster, quare expectavimus? tu enim fecisti omnia haec.

¹ Sap. 7, 16 et 11, 14.
² Sap. 5, 13, Inf. 23, 17.
³ Inf. 29, 9.

⁴ Thren. 1, 16 et 2, 18.
⁵ Sap. 8, 15.

CAPUT XV.

Naé Moyse nec Samuelis precibus factendum se dicit Dominus, qui populum Jerusalem videt pesti, gladio, fame et captivitati, quia castigatus non est omentatus; conquisitor prophetae quod fuerit occasio discordiae, ruitque quod annuntias verbum Dei pacem et opprobrium, cui Dominus promittit auxilium cum vastatione Judaeorum; proculi praetera et colat, et liberationem ac misericordiam hinc qui ad ipsum se converterat.

1. Et dixit Dominus ad me: Si steterit Moyse et Samuel coram me, non est anima mea ad populum istum; ejice illos a facie mea, et egrediantur.

2. Quod si dixerint ad te: Quo egrediemur? dices ad eos: Hinc dicit Dominus: «Qui ad mortem, ad mortem; et qui ad gladium, ad gladium; et qui ad famem, ad famem; et qui ad captivitatem, ad captivitatem.

3. Et visitabo super eos quatuor species, dicit Dominus: gladium ad occisionem, et carnes ad lacerandum, et volutilla celi et bestiae terrae ad devorandum et dissipandum.

4. Et dabo eos in fervorem universis regnis terrae, propter Manassem, filium Isachiae, regis Juda, super omnibus qui fecit in Jerusalem.

5. Quis enim miserabitur tui, Jerusalem! aut quis contristabitur pro te? aut quis ibit ad rogandum pro pace tua?

6. Tu reliquisti me, dicit Dominus, restorans abisti; et extendam manum meam super te, et interficiam te; laboravi rogans.

7. Et dispergam eos ventulabro in portis terrae; interfici et disperdidi populum meum; et tamen a visis suis non sunt reversi.

8. Multiplicatae sunt mihi viduae ejus super aream meam; induxi eis super matrem adolescentis vastatorem meretricum; misi super civitates repente terrorem.

9. Infirmata est quae peperit septem, deficit anima ejus; occidit ei sol cum solvere esset dies; confusa est, et erubuit; et residerunt ejus in gladium dabo in conspectu inimicorum eorum, ait Dominus.

10. Veni mihi, mater! quare genuisti

¹ Zach. 11, 9.
² IV Reg. 21, 2-11.
³ I Reg. 2, 5.

me, virum rixae, virum discordiae in universa terra? Non foveravi, nec finaveravi mihi quisquam; omnes maledicunt mihi.

11. Dicit Dominus: Si non reliquit tu in bonum, si non occurrat tibi in tempore afflictionis, et in tempore tribulationis adversus inimicum.

12. Numquid foderabitur ferrum ferro ab aquilone, et a sa?

13. Dirivitas tuae et thesauros tuos in directionem dabo gratis, in omnibus peccatis tuis, et in inobis terminis tuis.

14. Et adducam inimicos tuos de terra quam nescis, quia ignis succensus est in furore meo, super vos ardebit.

15. Tu scis, Domine, recordare mei, et visita me, et tueri me ab his qui persequuntur me; noli in patientia tua suscipere me; scito quoniam sustinui propter te opprobrium.

16. Inveni sunt sermones tui, et comedi eos; et factum est mihi verbum tuum in gaudium et in letitiam cordis mei, quoniam invocatum est nomen tuum super me, Domine, Deus exercituum!

17. Non sedi in concilio ludentium, et gloriatus sum a facie manuum tuarum; sed sedit sedebam, quoniam comminatione replesti me.

18. Quare factus est dolor meus perpetuus, et plaga mea desolerabili non curari? Facta est mihi quasi mendacium aquarum infidelium.

19. Propter hoc haec dicit Dominus: Si converteris, convertam te, et ante factum meam stalis; et si separaveris pretiosum a villi, quasi es meum eris; convertentur ipsi ad te, et tu non converteris ad eos.

20. Et dabo te populo huic in murum errorem, fortem; et bellabant adversum tuum, et non prevalebunt, quia ego tecum sum ut saltem te, et erum te, dicit Dominus.

21. Et liberabo te de manu pessimorum, et redimam te de manu fortium.

CAPUT XVI.

Proheli-Dominus nec propheta uxorem ducit, denuntians Judaeos vario mortis genere interituros, ita ut mortui non sepeliuntur nec

⁴ Amos 8, 9.
⁵ Ps. 1, 1 et 25, 4.
⁶ Inf. 30, 15.

plangentur a vivis propter idololatram patrum ac filiorum, et derelictam legem Domini, sed postea per peccatores ac venatores reducet eos Dominus in terram suam, in qua ipsi sua cum gentibus constabantur Domino peccata sua.

1. Et factum est verbum Domini ad me, dicens :

2. Non accipies uxorem, et non erunt tibi filii et filiae, sed loco isto.

3. Quia hec dicit Dominus super filios et filias qui generantur in loco isto, et super matres eorum, qui genuerunt eos; et super patres eorum, de quorum stirpe sunt nati in terra hæc :

4. Mortibus vegetalium morientur; non plangentur, et non sepelientur in sterquilium super faciem terræ cruentæ; et gladio et fame consumantur, et erit calaver eorum in escam volatilibus cæli et bestis terræ.

5. Hec enim dicit Dominus : Ne ingrediaris domum convivii, neque vadas ad plangendum, neque convalescis eos, quia abstulit pacem meam a populo isto, dicit Dominus, misericordiam et miserationes.

6. Et morientur grandes et parvi in terra ista; non sepelientur neque plangentur, et non se incidunt, neque calvium fiet pro eis.

7. Et non frangent inter eos lugentem panem ad consolandum super mortuo, et non dabunt eis potum calicis ad consolandum super patre suo et matre.

8. Et domum convivii non ingrediaris ut sedecas cum eis, et comedas, et bibas;

9. Quia hec dicit Dominus exercituum, Deus Israel : Ecce ego auferam de loco isto, in oculis vestris et in diebus vestris, vocem gaudii, et vocem lætitiæ, vocem sponsi, et vocem sponsæ.

10. Et cum annuntiaveris populo huic omnia verba hæc, et dixerint tibi : Quare locutus est Dominus super nos omne malum grande istud? que iniquitates nostræ? et quod peccatum nostrum, quod peccavimus Domino Deo nostro?

11. Dices ad eos : Quia dereliquerunt me patres vestri, ait Dominus; et abierunt post deos alienos, et servierunt eis, et adoraverunt eos, et me dereliquerunt, et legem meam non custodierunt.

12. Sed et vos pejus operati estis, quam patres vestri; ecce enim ambulat

unusquisque post pravitatem cordis sui meli, ut me non audiat.

13. Et ejiciam vos de terra hæc in terram quam ignoratis, vos et patres vestri; et servietis ibi diis alienis, die nocte, qui non dabunt vobis requiem.

14. Propterea ecce dies veniunt, dicit Dominus, et non dicatur ultra : Viri Domini qui eduxit filios Israel de terra Ægypti.

15. Sed : Viri Domini qui eduxit filios Israel de terra quoniam, et de adversis terris ad quas eiecit eos, et reducam eos in terram suam, quam dedi patribus eorum.

16. Ecce ego mittam piscatores multos, dicit Dominus, et piscabuntur eos; et post hæc mittam eis multos venatores, et venabuntur eos de omni monte, et de omni colle, et de cavernis vitrum.

17. Quia oculi mei super omnes vias eorum; non sunt abscondite a facie mea, et non fuit occultata iniquitas eorum ab oculis meis.

18. Et reddam primum duplens iniquitates, et peccata eorum, quia contumnerunt terram meam in mortibus idolorum suorum, et abominatibus suis impleverunt hereditatem meam.

19. Domine, fortitudo mea, et robur meum, et refugium meum in die tribulationis; ad te gentes venient ab extremis terræ, et dicent : Vere medietatem possederunt patres nostri, vandam que eis non profuit.

20. Numquid facit sibi homo deus et ipsi non sunt dii.

21. Fictio ecce ego ostendam eis per vicem hanc, ostendam eis manum meam, et virtutem meam, et scientiam qua nomen mihi Dominus.

CAPUT XVII.

Juda in peccato obstinavit, et ob id vultum dixerunt; maledictus qui confidit in homine, et benedictus qui in Deo confidit; solus Deus scrutatur corda, et cuius rebus jura sunt sciat; peccata reprobat a Deo, in quo spem habuit, se liberari, et iniquos confudit; præcipit Deo de observando sabbato, in omnia sint ipsi Jerusalem prospera, qui abique ipse conservavit.

1. Peccatum Juda scriptum est stylo ferreo in ungue adamantino, exaratum

super latitudinem cordis eorum, et in cornibus ararum eorum.

2. Cum recordati fuerint filii eorum arum suarum, et lucorum suorum, litigantque frondentium, in montibus caecis,

3. Sacrificantes in agro. Fortitudinem suam, et omnes thesaurus suos in derelictum dabo, exelsa tua propter peccata in universis finibus tuis.

4. Et relinquas sola ab hereditate tua, quam dedi tibi, et servire te faciam inimici tuis in terra quam ignoras, quoniam lignum succendit in future mesæ, usque in aeternum ardebit.

5. Hæc dicit Dominus : Maledictus homo qui confidit in homine, et ponit carnem brachium suum, et a Domino recedit cor ejus.

6. Erit enim quasi myrica in deserto, et non videbit eum venerit homo; sed habitabit in siccitate in deserto, in terra adstriguit et inhabitabili.

7. Benedictus vir qui confidit in Domino, et erit Dominus fiducia ejus.

8. Erit quasi lignum quod transplantat super aquas, quod ad humanam mittit radices suas, et non timebit cum venierit aestas. Et erit folium ejus verde, et in tempore siccitatis non erit siccitum, ne aliquando desinet facere fructum.

9. Præcum est cor omnium, et inscrutabile; quis cognoscet illud?

10. Ego Dominus scrutans cor, et probans renes; qui do unicuique juxta viam suam, et juxta fructum adinventum suarum.

11. Perdis foris que non peperit; fecit dicitibus, et non in iudicio; in diebus diem suorum derelinquit ea, et in novissimo suo erit insipientis.

12. Solam gloria altitudinis a principio, locus sanctificationis nostræ.

13. Expectato Israel Domine, omnes qui derelinquunt confunderunt; recedentes a te, in terra scribuntur, quoniam dereliquerunt ventum ararum viventium, Dominum.

14. Sana me, Domine, et sanabor; salvum me fac, et salvus ero, quoniam laus mea tu es.

15. Ecce ipsi dicunt ad me : Ubi est verbum Domini? veniat.

16. Et ego non sum turbatus, te pas-

tozem sequens; et diem hominis non desideravi, tu scis; quod egressum est de labiis meis, rectum in conspectu tuo fuit.

17. Non sis tu mihi formidini, spes mea tu in die afflictionis.

18. Confundantur qui me persequuntur, et non confundat ego; paveant illi, et non paveam ego; induc super eos diem afflictionis, et duplii cœterum contene eos.

19. Hæc dicit Dominus ad me : Vade, et sta in porta filiorum populi, per quam ingrediantur reges Juda, et egrediantur, et in cunctis portis Jerusalem.

20. Et dices ad eos : Audite verbum Domini, reges Juda, et omnis Juda, cunctique habitatores Jerusalem, qui ingredimini per portas istas :

21. Hæc dicit Dominus : Custodite animas vestras, et nolite portare pondera in die sabbati; nec inferatis per portas Jerusalem,

22. Et nolite efferre onera de domibus vestris, in die sabbati; et omne opus non faciatis sanctificati diem sabbati, sicut præcepit patribus vestris.

23. Et non audierunt, ne inclinaverunt cervicem suam; sed induraverunt cervicem suam, ne audirent me, et ne acciperent disciplinam.

24. Et erit : Si audieritis me, dicit Dominus, ut non inferatis onera per portas civitatis hujus in die sabbati; et si sanctificaveritis diem sabbati, ne faciatis in eo omne opus :

25. Ingrederentur per portas civitatis hujus rebus et principes, sedentes super solum ligni, et ascendentis in curribus et equis; ipsi et principes eorum, viri Juda, et labiatores Jerusalem; et habitabit civitas hæc in sempiternum.

26. Et venient de civitatibus Juda, et de circuitu Jerusalem; et de terra Benjamin, et de campestribus, et de castrum, et de vicinis, et sacrificium, et thus, et inferent oblationem in domum Domini.

27. Si autem non audieritis me ut sanctificetis diem sabbati, et ne portetis onus, et ne inferatis per portas Jerusalem in die sabbati, succendam lignum in portis ejus, et devorabit domus Jerusalem, et non exstinguetur.

¹ Ps. 1. 8.

² 1 Reg. 16, 7. 10. Apoc. 2, 22.

¹ Isa. 20, 2 et 31, 1. Inf. 43, 7.

² Inf. 43, 6.

³ Sup. 7, 26.

CAPUT XVII.

Exemplo figuli ostendit Dominus in manu sua esse domum Israel, et iuxta ipsorum merita eis faciat, etiam si prius aliud se facturum dixerit; propter obstinatum Judaeorum malitiam denuntiat eis inferius; conspiciat Judaeorum contra Jeremiam, ipsius quoque ad Deum lamentatio, et poenarum que inimici sequuntur denuntiatione.

1. Verbum quod factum est ad Jeremiam a Domino, dicens :
2. Surge, et descende in domum figuli, et ibi audies verba mea.
3. Et descendi in domum figuli, et ecce ipse faciebat opus super rotam.
4. Et dissipatum est vas quod ipse faciebat e luto manibus suis; conversusque fecit illud vas alterum, sicut placebat in oculis ejus ut faceret.
5. Et factum est verbum Domini ad me, dicens :
6. Numquid sicut figulus iste, non potero vobis facere, domus Israel? ait Dominus; ecce sicut lutum in manu figuli, sic vos in manu mea, domus Israel.
7. Repente loquar adversum gentem et adversus regnum, et eradicem, et destruam, et disperdam illud;
8. Si poenitentiam egerit gens illa a malo suo, quod locutus sum adversum eam, agam et ego poenitentiam super malo quod cogitavi ut facerem ei.
9. Et subito loquar de gente et de rege, ut addicem et plantem illud;
10. Si fecerit malum in oculis meis, ut non audiat vocem meam, poenitentiam agam super bono quod locutus sum ut facerem ei.
11. Nunc ergo dic viro Juda, et habitatoribus Jerusalem, dicens : Haec dicit Dominus : Ecce ego frango contra vos malum, et cogito contra vos cogitationem; revertatur unusquisque a via sua mala, et dirigite vias vestras et studia vestra.
12. Qui dixerunt: Desperavimus; post cogitationes enim nostras libimus, et unusquisque pravitatem cordis sui mali faciemus.
13. Ideo haec dicit Dominus : Interrogate gentes : Quis audivit talia horribilia, quam fecit nimis virgo Israel?

¹ Isa. 45, 9, Rom. 9, 20.

² Sup. 1, 10.

ribus populi, et a senioribus sacerdotum, 2. Et egredere ad valem filii Ennom, quae est iuxta introitum porte fertilis; et predicabis ibi verba quae ego loquar ad te.

3. Et dices : Audite verbum Domini, reges Juda, et habitatores Jerusalem; haec dicit Dominus exercituum, Deus Israel : Ecce ego inducam afflictionem super locum istum, ita ut omnis qui audivit illam tremant aures ejus.

4. Et quod devehierunt me, et alienam fecerint locum istum, et libaverunt in eo diis alienis, quos nescierunt, ipsi et patres eorum, et reges Juda, et repleverunt locum istum sanguine innocentium :

5. Et edificaverunt excelsa Baalim, ad obprobrium filios suos igni in holocaustum Baalim : quae non precepi, nec locutus sum, nec ascenderunt in cor meum.

6. Propterea ecce dies veniunt, dicit Dominus, et non vocabitur amplius hoc nomen Topheth, et vallis filii Ennom, sed vallis occisionis.

7. Et dissipabo consilium Juda et Jerusalem in loco isto; et subvertam eos gladio in conspectu inimicorum suorum, etiam manus querecentium animas eorum; et dabo edavora eorum escam volatilibus caeli et bestis terrae.

8. Et ponam civitatem hanc in stuporem, et in sibiolum; omnis qui praeterierit per eam obstupescet, et sibiolum super universa plaga ejus.

9. Et cibabo eos caribus filiorum suorum et caribus filiarum suarum; et unusquisque carnem amici sui comedet in obsidione, et in angustia in qua concident eos inimici eorum, et qui querunt animas eorum.

10. Et contrescet lagunculam in oculis vicinam cui libant locum.

11. Et dices ad eos : Haec dicit Dominus exercituum : Sic contremam populum istum, et civitatem istam, sicut couteritur vas figuli, cui non potest ultra restaurari; et in Topheth sepelietur, eo quod non sit alius locus ad sepeliendum.

12. Sic faciam loco huic, ait Dominus, et habitatoribus ejus, et ponam civitatem istam sicut Topheth.

13. Et erunt domus Jerusalem, et domus regum Juda, sicut locus Topheth,

¹ Sup. 18, 16. Inf. 49, 13 et 50, 12.

inmunda; omnes domus in quarum domatibus sacrificaverunt omni militiae caeli, et libaverunt libamina diis alienis.

14. Venit autem Jeremias de Topheth, quae miserat eum Dominus ad prophetandum, et stetit in atrio domus Domini, et dixit ad omnem populum : 15. Haec dicit Dominus exercituum, Deus Israel : Ecce ego inducam super civitatem hanc, et super omnes urbes ejus, universa mala quae locutus sum adversum eam, quoniam induraverunt cervicem suam ut non audiret sermones meos.

CAPUT XX.

Percutissus Jeremias mittitur a Phassar in nervum, et ab eodem eductus vincitur filii, tanquam pseudoprophetae et omnibus amicis ejus, totique Judaei captivitates Babylonem; consequatur se ridere et pati opprobrium ac persecutionem ob verbum Domini, maleficioque diei natalitatis sua.

1. Et audivit Phassar, filius Emmer, sacerdos, qui constitutus erat princeps in domo Domini, Jeremiam prophetantem sermones istos.

2. Et percussit Phassar Jeremiam prophetam, et misit eum in nervum quod erat in porta Benjamin superiori, in domo Domini.

3. Cumque illuxisset in crastinum, eduxit Phassar Jeremiam de nervo, et dixit ad eum Jeremias : Non Phassar vocavit Dominus nomen tuum, sed pavorem undique.

4. Quia haec dicit Dominus : Ecce ego dabo te in pavorem, te et omnes amicos tuos; et corruent gladio inimicorum suorum, et oculi tui videbunt; et omnem regem Juda dabo in manu inimicorum eorum; et traductos eos in Babylonem, et percutiet eos gladio.

5. Et dabo universam substantiam civitatis hujus, et omnem laborem ejus, omnemque pretium, et cunctos thesauros regum Juda dabo in manu inimicorum eorum; et diripient eos, et tollent, et ducent in Babylonem.

6. Tu autem, Phassar, et omnes habitatores domus tuae, libiti in captivitate; et in Babylonem venies, et ibi morieris, ibique sepelietur tu, et omnes amici tui, quibus prophetasti mendacium.

7. Seduxisti me, Domine, et seductus sum; fortior me fuisti, et invalidi;

Jeremias per lagunculam terraeam, quam figit, ostendit populum Jerusalem perinde ac gladio et fame in obsidione, in qua patres filios comedit, propter multiplicem horram idololatorem et contemptum verbi Dei.

CAPUT XIX.

1. Haec dicit Dominus : Vade, et accipe lagunculam figuli testem a senioribus

¹ IV Reg. 17, 13. Inf. 25, 5 et 35, 15. Jos. 8, 9.

² Inf. 10, 8 et 49, 13 et 50, 12.

factus sum in derisum tota die, omnes subsannant me.

8. Quia jam olim loquor, vociferans iniquitatem, et visitationem clamito; et factus est mihi sermo Domini in opprobrium, et in derisum tota die.

9. Et dixi: Non recordabor ejus, neque loquar ultra in nomine illius; et factus est in corde meo quasi ignis exarctatus, claususque in ossibus meis, et defeci, ferre non sustineo.

10. Audivi enim contumelias multorum, et terrorem in circuitu: Persequimini, et persequerentur eum; ab omnibus viris qui erant pacifici mei, et custodientes latus meum: Si qui modo decipiatur, et pravaleamus adversus eum, et consequamur ultionem ex eo.

11. Dominus autem nocum est, quasi bellator fortis: Idcirco qui persequuntur me cadent, et infirmi erunt: confunderentur vehementer, quia non intellexerunt opprobrium sempiternum quod nunquam debetur.

12. Et tu, Domine exercituum, probator iusti, qui vises renes et cor, videamus, quasso, ultionem tuam ex eis; tibi enim revelavi causam meam.

13. Cantate Domino, laudate Dominum, quia liberavit animam pauperis de manu malorum!

14. Maledictus dies in qua natus sum! dies in qua peperit me mater mea, non sit benedictus!

15. Maledictus vir qui annuntiavit patri meo, dicens: Natus est tibi puer masculus, et quasi gaudio iustificavit eum!

16. Sit homo ille ut sunt civitates quae subvertit Dominus, et non paritum eum: audiat clariorum mare, et ululatum in tempore meridiano;

17. Qui non me interfecit a rena, ut daret mihi mater mea sepulcrum, et vulva ejus conceperit meretricem!

18. Quare de vulva egressus sum, ut viderem laborem et dolorem, et consumerentur in confusione dies mei!

CAPUT XXI.

Respondet Jeremias nuntius regis super obediens regis Nabuchodonosor, Judam vadium postea, gladio, fame et captivitate, scilicetque non victurus qui transierat ad Chaldaeos; hortatur etiam ut faciant iudicium.

¹ Inf. 28, 40.

² Sup. 11, 20 et 17, 10.

cliam, nisi indignatio Domini passus ipse cognoscatur.

1. Verbum quod factum est ad Jeremiam a Domino, quando misit ad eum rex Sedecias Phassur, filium Melchior, et Sophoniam, filium Masiae, sacerdotum, dicens:

2. Interroga pro nobis Dominum, quia Nabuchodonosor, rex Babilonis, pronuntiavit adversum nos; si forte faciat Dominus nobiscum secundum omnia mirabilia sua, et recedet a nobis.

3. Et dixit Jeremias ad eos: Sic dicit Sedecias:

4. Haec dicit Dominus, Deus Israel: Ecce ego convertam vasa belli, quae in manibus vestris sunt, et quibus vos pugnastis adversum regem Babilonis, et Chaldaeos; et obsident vos in circulo murorum; et congregabo ea in medio civitatis hujus.

5. Et debellabo ego vos in manu extenta, et in brachio forti, et in furca, et in indignatione, et in ira grandi.

6. Et percussit habitatores civitatis hujus, homines et bestiae pestilentia magna moriuntur.

7. Et post haec ait Dominus: Dabo Sedeciam, regem Juda, et servos ejus, et populum ejus, et qui derelicti sunt in civitate hac a peste, et gladio, et fame, in manu Nabuchodonosor, regis Babilonis, et in manu inimicorum eorum, et in manu quaerentium animam eorum; et percussit eos in ore gladii, et non fluctetur, neque parceret, nec miseretur.

8. Et ad populum huic dices: Haec dicit Dominus: Ecce ego do coram vobis viam vitae, et viam mortis.

9. Qui habitaverit in urbe hac morietur gladio, et fame, et peste; qui autem egressus fuerit, et transierit ad Chaldaeos, qui obsident vos, vivet, et erit ei anima sua quasi spoliium.

10. Posui enim faciem meam super civitatem hanc in malum, et non in bonum, ait Dominus; in manu regis Babilonis dabitur, et evortet eam igni.

11. Et domui regis Juda: Audite verbum Domini,

12. Domus David, haec dicit Dominus: Iudicate mane iudicium, et erunt vii oppressorum de manu calumniatorum, ne forte egredietur ut ignis indignatio mea,

³ Inf. 28, 2.

⁴ Inf. 28, 8.

et succendantur, et non sit qui existat, propter multam studiorum vestrorum.

13. Ecce ego ad te, habitatricem vallibus solidae atque campestris! ait Dominus; quoniam dicitis: Quis percussit nos? et quis ingreditur domos nostras?

14. Et visitabo super vos iuxta fructum studiorum vestrorum, dicit Dominus; et succendam ignem in saltu ejus, et devorabit omnia in circuitu ejus.

CAPUT XXII.

Heriatur regem Juda et populum ejus, ut faciat iudicium et justitiam, quo omnia progere ipsi succedat; alioqui erunt omnes in direptionem; quodque Sellam, sive Joachim, filium Josae, regis Juda, non sit Jerusalem revocatur; increpat eos qui ex injustitia secedunt, promittens sibi iudicium patrum iustorum; visitator adversus impium Joachim, filium Josiae, quod sepultura et carnis, et hujus filius impiissimus, Jechonias, cum matre ducendus Babilonem, ubique moriturus.

1. Haec dicit Dominus: Descende in domum regis Juda, et loqueris tibi verbum hoc,

2. Et dices: Audi verbum Domini, rex Juda, qui sedes super solium David; et servi tui, et populus tuus, qui ingrediuntur per portas istas.

3. Haec dicit Dominus: Facite iudicium et justitiam, et liberate vii oppressum de manu calumniatoris; et stricam, et papillam, et viduam, nolite contristare, neque opprimatis lingue, et sanguinem innocentem ne effundatis in loco isto.

4. Si enim facientes feceritis verbum istud, ingrediuntur per portas domus hujus reges sedentes de genere David super thronum ejus, et ascendentes curras et equos, ipsi et servi, et populus eorum.

5. Quod si non audieritis verba haec: In aemotipso juravi, dicit Dominus, quia in solitudine erit domus haec.

6. Quia haec dicit Dominus super domum regis Juda: Galaad, tu mihi esparat Libani, si non posuero te solitudinem, urbes inhabitabiles!

7. Et sanctificabo super te, interdicentem virum, et arma ejus; et succident electas cedros tuas, et precipitabunt in ignem.

¹ Sup. 21, 12.

8. Et pertransiunt gentes multae pro civitatem hanc, et dicit unusquisque proximo suo: ² Quare fecit Dominus sic civitati hanc grandis?

9. Et respondebunt: Eo quod dereliquit pactum Domini Dei sui, et adoraverit deos alienos et servierit eis.

10. Nolite flere mortuum, neque laegetis super eum fleri; plangite enim qui egredietur, quia non revertetur ultra, nec videbit terram natalitatis suae.

11. Quia haec dicit Dominus ad Sellam, filium Josiae, regem Juda, qui regressus est de loco Iosia, patre suo, qui egressus est de loco isto: Non revertetur hic amplius;

12. Sed in loco ad quem transtulit eum, ibi morietur, et terram istam non videbit amplius.

13. Vas qui edificavit domum suam in injustitia, et conaevit scia non in iudicio; animum suum opprimet frustra, et mercedem ejus non reddet ei;

14. Qui dicit: Edificabo mihi domum latam, et conaevit spatiosa; qui aperit sibi fenestras et facit laquearia cedrina, pingitque sinopide!

15. Numquid regnabis quoniam contere te cedro? pater tuus nunquid nec comedit et bibit, et fecit iudicium et justitiam tunc cum bene erat ei?

16. Iudicavit causam pauperis et egredi in bonum suum; nunquid non idcirco quia cognovit me? dicit Dominus.

17. Tui vero oculi et cor ad avaritiam, et ad sanguinem innocentem fundendum, et ad calumniam, et ad cursum mali operis.

18. Propterea haec dicit Dominus ad Joachim, filium Josiae, regem Juda: Non plangent eum: Vas, frater! et vas, soror! non concupiebant ei: *Ve, domine!* et *ve, inclipe!*

19. Sepultura asini sepelietur, putrefactus et projectus extra portas Jerusalem.

20. Ascende Libanum, et clama; et in Basin da vocem tuam, et clama ad transmontes, quia contriti sunt omnes amatores tui.

21. Locutus sum ad te in abundantia tua, et dixisti: Non audiam; haec est via tua ab adolescentia tua, quia non audisti vocem meam.

22. Omnes pastores tuos pascet ventus, et amatores tui in captivitatem

² Deut. 32, 24. III Reg. 9, 8.

ihutu; et tunc confunderis, et erubescas ab omni malitia tua.

23. Quae sedes in Libano, et nidificas in cedris, quomodo concepti cum venissent tibi dolores, quasi dolores parturientis!

24. Vivo ego, dicit Dominus, quia si fuerit Jechonias, filius Joschiam, regis Juda, annulus in manu dextera mea, inde evellam eum.

25. Et dabo te in manu quantum animam tuam, et in manu quorum tu formidabis faciem, et in manu Nabuchodonosor, regis Babylonis, et in manu Chaldeorum;

26. Et mittam te, et matrem tuam que genuit te, in terram alienam, in qua nati non estis, ibique moriemini.

27. Et in terram ad quam ipsi levant animam suam ut revertantur illuc, non revertentur.

28. Numquid vas fragile atque contritum, vir iste Jechonias? numquid vas absque omni voluptate? quare abjecti sunt ipse et semen ejus, et projecti in terram quam ignoraverunt?

29. Terra, terra, terra, audi sermonem Domini!

30. Haec dicit Dominus: Scribe vitrum istum sterilem, vitrum qui in diebus suis non propasabitur; nec enim erit de semine ejus vir qui sedeat super solium David, et potestatem habeat ultra in Juda.

CAPUT XXIII.

Comminatur Dominus pastores qui gregem disperdunt ac lacerant, promittens eis rediturum reliquias gregis ad locum suum, et assueturam pastores et germen David justum, sub quo magna fructus felicitatis; vitiatiorum quoque pseudopropheta aeternum opprobrium, qui populum decipiunt, volentes ut obliviscerent nominis Domini, et probebant absque Dei voluntate, sermonem Domini unus appellantes.

1. Vos pastoribus qui disperdunt et dilacerant gregem pascae meae dicit Dominus.

2. Ideo haec dicit Dominus, Deus Israel, ad pastores qui pascent populum meum: Vos disperdistis gregem meum, et eiecistis eos, et non visitastis eos;

¹ Ezech. 18, 3 et 24, 2.

² Ezech. 3, 15.

³ Isa. of 40, 11 et 44, 5. Inf. 33, 14.

ecce ego visitabo super vos malitiam studiorum vestrorum, ait Dominus.

3. Et ego congregabo reliquias gregis mei, de omnibus terris ad quam eiecit eos illic; et convertam eos ad rana sua, et crescent et multiplicabuntur.

4. Et suscitabo super eos pastores, et pascent eos; non formidabunt ultra, et non pavebunt, et nullus queretur ex numero, dicit Dominus.

5. Et ecce dies veniant, dicit Dominus, et suscitabo David germen justum; et regnabit Rex, et sapiens erit, et habet iudicium et iustitiam in terra.

6. In diebus illis salvabitur Juda, et Israel habitabit confidenter; et hoc est nomen quod vocabunt eum; Dominus, Justus noster.

7. Propter hoc ecce dies veniant, dicit Dominus, et non dicent ultra: Vitium Dominus qui eduxit filios Israel de terra Aegypti.

8. Sed: Vivit Dominus qui eduxit et adduxit semen domus Israel de terra aegiptionis, et de cunctis terris ad quam eieceram eos illic, et habitabant in terra sua.

9. Ad prophetas: Contritum est cor meum in medio meo, contremuerunt omnia ossa mea; factus sum quasi vir ebrius, et quasi homo madidus a vino, a facie Domini, et a facie verborum sanctorum ejus.

10. Quia adulteris repleta est terra, quia a facie maledictionis luxit terra, arefacta sunt arva deserti: factus est cursus eorum malus, et fortitudo eorum dissimilis.

11. Propheta namque et sacerdos polluti sunt, et in domo mea inventi malum eorum, ait Dominus.

12. Ideo vir eorum erit quasi labi cum in tenebris; impellerent enim, corruent in ea; afferam enim super ea mala, annum visitationis eorum, ait Dominus.

13. Et in prophetis Samariae vidi fatuitatem; prophetaeque in Baal, et decipiebant populum meum Israel.

14. Et in prophetis Jerusalem vidi similitudinem adulterantium, et iter mendacii; et confortaverunt manus pessimorum ut non converteretur unusquisque a malitia sua; facti sunt mihi

Ezechiel 34, 12. Daniel 9, 24. Jean. 1, 46.

⁴ Dent. 33, 28.

⁵ Sup. 16, 14.

enates ut Sodoma, et habitatores ejus quasi Gomorria.

15. Propterea haec dicit Dominus exercituum ad prophetas: Ecce ego cibabo eos absinthio, et potabo eos felle, a prophetis enim Jerusalem egressa est; pollebo super omnes terram.

16. Haec dicit Dominus exercituum: Nolite audire verba prophetarum qui prophetant vobis, et decipiunt vos; visionem cordis sui loquuntur, non de ore Domini.

17. Dicunt his qui blasphemant me: Locutus est Dominus: Pax erit vobis; et omni qui ambulat in pravitate cordis sui dixerunt: Non veniet super vos malum.

18. Quis enim affuit in consilio Domini, et vidit, et audivit sermonem ejus? quis consideravit verbum illius, et audivit?

19. Ecce turbo Dominice indignationis egredietur, et tempestas erumpens super caput impiorum veniet.

20. Non revertetur furor Domini, usque dum faciat et usque dum compleat cogitationem cordis sui; in novissimis diebus intelligetis consilium ejus.

21. Non mittebam prophetas, et ipsi crebunt; non loquebar ad eos, et ipsi prophetaebant.

22. Si stetitis in consilio meo, et nota fecisset verba mea populo meo, avertissem utique eos a via sua mala et a cogitationibus suis pessimis.

23. Putasse Deus e vicino ego sum, dicit Dominus, et non Deus de longe?

24. Si occultabitur vir in absconditis, et ego non video eum? dicit Dominus. Numquid non calum et terram ego impleo? dicit Dominus.

25. Audivi quos dixerunt prophetae prophetas in nomine meo mendaciam, atque dicentes: Somnivi, somnivi.

26. Unusquisque istud est in corde prophetae: vaticinationum mendaciam, et prophetatum seductiones cordis sui;

27. Qui volunt facere ut obliviscatur populus meus nominis mei, propter somnia eorum quae narrat unusquisque ad proximum suum, sicut oblitus sunt patres eorum nominis mei propter Baal!

¹ Sup. 9, 15.

² Inf. 27, 9 et 29, 8.

³ Sup. 9, 12 et 14, 13.

28. Propheta qui habet somnium, narret somnium; et qui habet sermonem meum, loquatur sermonem meum vere. Quid paleis ad triticum? dicit Dominus.

29. Numquid non verba mea sunt quasi ignis, dicit Dominus, et quasi maledictus concorsus petram?

30. Propterea ecce ego ad prophetas, ait Dominus, qui farantur verba mea unusquisque a proximo suo.

31. Ecce ego ad prophetas, ait Dominus, qui assumunt linguas suas, et aiunt: Dicit Dominus.

32. Ecce ego ad prophetas somniantes mendaciam, ait Dominus, qui narraverunt ea, et seduxerunt populum meum in mendacio suo et in miraculis suis, cum ego non misissem eos, nec mandassem eis, qui nihil profecerunt populo huic, dicit Dominus.

33. Si igitur interrogaverit te populus iste, vel propheta, aut sacerdos, dicens: Quod est unus Domini? dices ad eos: Vos estis unus; proficiam quippe vos, dicit Dominus.

34. Et propheta, et sacerdos, et populus qui dicit:ONUS DOMINI? visitabo super virum illum et super domum ejus.

35. Haec dicitis unusquisque ad proximum, et ad fratrem suum: Quid respondit Dominus? et quid locutus est Dominus?

36. Et unus Dominus ultra non memorabitur; et ipse unicuique sermo suus, et pervertistis verba Dei viventis, Domini exercituum, Dei nostri.

37. Haec dices ad prophetam: Quid respondit tibi Dominus? et quid locutus est Dominus?

38. Si autem unus Dominus dixeritis, propter hoc haec dicit Dominus: Quia dixistis sermonem istum:ONUS DOMINI; et misi ad vos, dicens: Nolite dicere:ONUS DOMINI.

39. Propterea ecce ego tollam vos portantes, et derelinquam vos, et civitatem quam dedi vobis et patribus vestris, a facie mea;

40. Et dabo vos in opprobrium sempiternum, et in ignominiam aeternam: quae nunquam oblivione delebitur.

⁴ Inf. 20, 14.

⁵ Inf. 27, 15 et 29, 9.

⁶ Sup. 20, 11.

CAPUT XXIV.

Calathus bonarum ficum designat captivos in Babylonia Judaeos, quas dicit Dominus se redacturum in terram suam, qui toto corde ad ipsum reverentur; calathus autem maliarum significat eos qui manserunt Jerusalem, de postea fugerunt in Aegyptum, quas nec se daturum in opprobrium et maledictionem.

1. Ostendit mihi Dominus : et ecce duo calathi pleni ficis, positi ante templum Domini, postquam transtulit Nabuchodonosor, rex Babylonis, et Jachiniam, filium Joachim, regem Juda, et principes ejus, et fabrum, et inclusorum, de Jerusalem, et adduxit eos in Babylonia.

2. Calathus unus ficus bonas habebat nimis, ut solent ficus esse primi temporis; et calathus unus ficus habebat malas nimis, que comedi non poterant eo quod essent malas.

3. Et dixit Dominus ad me : Quid tu vides, Jeremia? Et dixi : Ficus, ficus bonas, bonas valde; et malas, malas valde, que comedi non possunt eo quod sint malas.

4. Et factus est verbum Domini ad me, dicens :

5. Hae dicit Dominus, Deus Israel : Sicut ficus haec bonas, sic cognoscam transmigrationem Juda, quam emisi de loco isto in terram Chaldaeorum, in Babilonia.

6. Et ponam oculos meos super eos ad placandum, et reducam eos in terram hanc; et edificabo eos, et non destruiam; et plantabo eos, et non desolam.

7. Et dabo eis cor ut sciant me, quia ego sum Dominus; et erant mihi in populum, et ego ero eis in Deum, quis revertentur ad me in toto corde suo.

8. Et sicut ficus pessimas que comedi non possunt, eo quod sint malas, haec dicit Dominus, sic dabo Sodoem, regem Juda, et principes ejus, et reliquos de Jerusalem, qui remanserunt in urbe haec, et qui habitant in terra Aegypti.

9. Et dabo eos in vexationem, afflictionemque omnibus regibus terrae, in opprobrium, et in parabolam, et in proverbium, et in maledictionem in universis locis ad que egerit eos.

10. Et mittam in eis gladium, et famem, et pestem, donec consumantur

¹ Sup. 7, 23. Inf. 29, 17.

de terra quam dedi eis et patribus eorum.

CAPUT XXV.

Quia noluerunt audire Jeremiam nec illius prophetas adhortantes ad penitentiam, predicti exodum Jerosolymorum, et captivum septuaginta annorum, ad ducendum in terram regum qui ipso tempore captivi erant, quapropter jubet Jeremias civitatibus istis ac cunctis regibus terrarum proponere calicem furens Domini; ultimum, ut quod praenuntia pastoribus ac optimatibus.

1. Verum quod factum est ad Jeremiam, de omni populo Juda, in anno quarto Joachim, filii Josias, regis Juda (ipso est annus primus Nabuchodonosor, regis Babylonis).

2. Quod locutus est Jeremias propheta ad omnem populum Juda, et ad universos habitantes Jerusalem, dicens :

3. A tertio decimo anno Josias, filii Ammon, regis Juda, usque ad diem hunc, iste tertius et vigesimus annus; factum est verbum Domini ad me, et locutus sum ad vos de nocte consurgens, et audivis, et non audistis.

4. Et misit Dominus ad vos omnes servos suos, prophetas, consurgens adversos suos, prophetas, consurgens adversos suos, et non audistis, et non inclinastis aures vestras ut audiretis.

5. Cum diceret : Revertimini a usqueque a via sua mala, et a pessimis cogitationibus vestris, et habitabitis in terra quam dedi Dominus vobis et patribus vestris, a seculo et usque in seculum;

6. Et nolite ire post deos alienos, et servatis eis adoretis esse, neque me ad iracundiam provocetis in operibus manuum vestrarum, et non assequeris ego.

7. Et non audistis me, dicit Dominus, ut me ad iracundiam provocaretis in operibus manuum vestrarum, in malum vestrum.

8. Propterea haec dicit Dominus exercituum : Pro eo quod non audistis verba mea,

9. Ecce ego mittam et assumam universas cogitationes aequilinis, ut Dominus, et Nabuchodonosor, regem Babylonis, servum meum, et adducam eos super terram istam, et super habitatores ejus, et super omnes nationes que in

² IV Reg. 17, 13. Sup. 18, 11. Inf. 35, 13.

CAPUT XXV.

circulo illius sunt; et interficiam eos, et ponam eos in stiporem et in sibilum, et in solitudines sempiternas.

10. Pudetamque et eis vocem gaudii et vocem laetitiae, vocem sponsi et vocem epouse, vocem molae et lumen lucernae.

11. Et erit universa terra haec in solitudinem, et in stiporem; et servient omnes gentes iste regi Babylonis septuaginta annis.

12. Cumque impleti fuerint septuaginta anni, visitabo super regem Babylonis et super gentem illam, dicit Dominus, iniquitatem eorum et super terram Chaldaeorum, et ponam illam in solitudines sempiternas.

13. Et solitum super terram illam emula verba mea, que locutus sum contra eam, omne quod scriptum est in libro isto, quatenusque prophetavit Jeremias adversum omnes gentes,

14. Quia servierunt eis, cum essent gentes multae, et reges magni; et reddam eis secundum opera eorum, et secundum opera manuum suarum.

15. Quia sic dicit Dominus exercituum, Deus Israel : Sumo calicem vini furoris hujus de manu mea, et propinabis de illo cunctis gentibus, ad quas ego mittam te.

16. Et libent, et turbabuntur, et insipienter a facie gladii quem ego mittam inter eos.

17. Et accipi calicem de manu Domini, et propinavi cunctis gentibus ad quas misit me Dominus;

18. Jerusalem, et civitatibus Juda, et regibus ejus, et principibus ejus, ut daciunt eis in solitudinem, et in stiporem, et in sibilum, et in maledictionem, sicut et ad eos ista;

19. Pharaonem, regem Aegypti, et servis ejus, et principibus ejus, et omni populo ejus;

20. Et universis generaliter cunctis regibus terrae Assutidis, et cunctis regibus terrae Philistinum, et Asealon, et Gaza, et Accaron, et reliquis Aegypti;

21. Et Idumaeam, et Moab, et filiis Ammon;

22. Et cunctis regibus Tyri, et universis regibus Sidonis, et regibus terrae insularum qui sunt trans mare;

23. Et Delan, et Thema, et Bux, et universis qui attonsi sunt in comam;

¹ II Par. 25, 22. I Esdr. 1, 1. Inf. 29, 6 et 30, 10. Dan. 9, 2.

24. Et cunctis regibus Arabiae, et cunctis regibus Occidentis, qui habitant in deserto;

25. Et cunctis regibus Zambri, et cunctis regibus Elam, et cunctis regibus Medorum;

26. Cunctis quoque regibus aequilinis, de prope et de longe, uniuicque contra fratrem suum; et omnibus regibus terrae quae super faciem ejus sunt, et rex Sesech libet noster eos;

27. Et dices ad eos : Haec dicit Dominus exercituum, Deus Israel : Bibite, et inebriamini, et vomite; et cadite, neque surgatis a facie gladii quem ego mittam inter vos.

28. Quomodo noluerunt accipere calicem de manu tua et bibant, dices ad eos : Haec dicit Dominus exercituum : Bibentes bibetis;

29. Quia ecce in civitate in qua invocatum est nomen meum ego incipiam alligare, et vos quasi innocentes et immunes eritis! Non eritis immunes, gladium enim ego voco super omnes habitatores terrae, dicit Dominus exercituum.

30. Et tu prophetabis ad eos omnia verba haec et dices ad illos : Dominus de excelsis rugiet, et de habitaculo sancto suo dabit vocem suam; rugiens rugiet super decorem suum; celum quasi calcantum concinetur adversus omnes habitatores terrae.

31. Perventit sonitus usque ad extrema terrae, quis iudicium Domino cum gentibus; iudicatur ipse cum omni carne. Impios tradidit gladio, dicit Dominus.

32. Haec dicit Dominus exercituum : Ecce afflictio egredietur de gente in gentem, et turbo magnus egredietur a summitatibus terrae.

33. Et erunt interfecti Domini in die illa, a summo terra usque ad summum ejus; non plangentur, et non colligentur, neque sepellantur; in sterquilinum super faciem terrae jacebunt.

34. Unilate, pastores, et clamate; et aspergite vos cinere, optimates gregum, quia completi sunt dies vestri, et interficiamini, et dissipations vestre, et traditis quasi vasa proelia.

35. Et peribit fuga a pastoribus; et salvabo ab optimatibus gregis.

36. Vox clamoris pastorum et ulula-

² I Pet. 4, 17.

³ Joel 3, 16. Amos 1, 2.

tos optinatum grecis, quia vastavit Dominus pascha eorum.

37. Et contulerunt arva pacis a facie irae furoris Domini.

38. Deroliquit quasi leo umbraculum suum, quia facta est terra eorum in desolationem a facie irae colubae, et a facie irae furoris Domini.

CAPUT XXVII.

Prophetas Jeremias ex. dum Jerusalemum nisi respiciant, etiam mittit a sacerdotibus et prophetis, sed liberat per principes seniores non occidatur, prolati exemplis Michaeae et Urias, prophetarum.

1. In principio regni Joachim, filii Josias, regis Juda, factum est verbum istud a Domino, dicens :

2. Haec dicit Dominus : Sta in atrio domus Domini, et loqueris ad omnes civitates Juda, de quibus veniunt ut adorent in domo Domini, universos sermones quos ego mandavi tibi ut loquaris ad eos ; non subtrahere verbum,

3. Si forte audiant, et convertantur unquamque a via sua mala, et penitent me mali quod cogito facere eis propter malitiam studiorum eorum.

4. Et dices ad eos : Haec dicit Dominus : Si non audieritis me, ut ambulatis in lege mea, quam dedi vobis ;

5. Ut audiat sermones servorum meorum prophetarum, quos ego misi ad vos de nocte consurgens, et dirigens, et non audistis,

6. Dabo omnem istam sicut Sile, et urbem hanc dabo in maledictionem canectis gentibus terrae.

7. Et audierunt sacerdotes, et prophetae, et omnis populus, Jeremiam loquentem verba haec in domo Domini.

8. Cumque compleret Jeremias, loquens omnia que praeceperat ei Dominus ut loqueretur ad universum populum, apprehenderunt eum sacerdotes, et prophetae, et omnis populus, dicens : Morte moriatur.

9. Quare prophetauit in nomine Domini, dicens : Sicut Sile erit domus haec, et urbs ista desolabitur eo quod non sit habitator ? Et congregatus est omnis populus adversus Jeremiam in domo Domini.

10. Et audierunt principes Juda verba

haec, et ascenderunt de domo regis in domum Domini, et sederunt in infesta porta domus Domini novae.

11. Et locuti sunt sacerdotes et prophetae ad principes, et ad omnem populum, dicientes : Judicium mortis est viro huic, quia prophetauit adversus civitatem istam, sicut audistis auribus vestris.

12. Et ait Jeremias ad omnes principes, et ad universum populum, dicens : Dominus misit me ut prophetarem de domum istam, et ad civitatem hanc, omnia verba quae audistis.

13. Nunc ergo bonas facite vias vestras, et studia vestra, et audite vocem Domini Dei vestri, et penitebit Dominus mali quod locutus est adversus vos.

14. Ego autem, ecce in manibus vestris sum ; facite mihi quod bonum et rectum est in oculis vestris.

15. Veruntamen scitote et agnoscite quod, si occideritis me, sanguinem innocentem traditis contra vosmetipsos, et contra civitatem istam, et habitatores ejus ; in veritate enim misit me Dominus ad vos, ut loquerer in auribus vestris omnia verba haec.

16. Et dixerunt principes et omnis populus ad sacerdotes et ad prophetas : Non est viro huic iudicium mortis, qui in nomine Domini Dei nostri locutus est ad nos.

17. Surrexerunt ergo viri de senibus terrae, et dixerunt omnem centum populi, loquentes :

18. Michaeas de Morasthi fuit propheta in diebus Ezechias, regis Juda, et ait ad omnem populum Juda, dicens :

Haec dicit Dominus exercituum : Non quasi agrus ardebit, et Jerusalem in acervum lapidum erit, et mons domus in excelsa silvarum.

19. Numquid morte condemnavit eum Ezechias, rex Juda, et omnis Juda numerat non timuerunt Dominum, et deprecati sunt faciem Domini, et paravit Dominum mali quod locutus fuerat adversus eos ? Itaque nos facimus malum grande contra animas nostras.

20. Fuit quoque vir propheta in nomine Domini, Urias, filius Semei de Caritharim, et prophetauit adversus civitatem istam, et adversus terram

hanc, juxta omnia verba Jeremias. 21. Et audivit rex Joachim, et omnes potentes et principes ejus, verba haec, et quaevisit rex interficere eum ; et audivit Urias, et timuit, fugitque et ingressus est Aegyptum.

22. Et misit rex Joachim viros in Aegyptum, Elnathan, filium Achobor, et viros cum eo in Aegyptum.

23. Et exierunt Urias de Aegypto, et adduxerunt eum ad regem Joachim, et percussit eum gladio, et projecti cadaver ejus in sepulchro vulgi ignobilis. 24. Igitur manus Abicum, filii Saaphan, fuit cum Jeremia, ut non traderetur in manus populi, et interficeretur eum.

CAPUT XXVIII.

Vinculis ad varios reges missis, dicit filios, si servire velint regi Babilonis ejusque posteris, persuasuros in terra sua ; aliqui porro gladio, fame et peste, invicem in pseudopphetas qui aliquid vaticinantur, falsos populum ; praedicti etiam vasa sacra quae reliqua sunt transferenda Babylonem, et tandem referenda Jerusalemam.

1. In principio regni Joachim, filii Josias, regis Juda, factum est verbum istud ad Jeremiam a Domino, dicens :

2. Haec dicit Dominus ad me : Fac tibi vincula et catenas, et pone eas in collo tuo.

3. Et mitte eas ad regem Edom, et ad regem Moab, et ad regem filiorum Ammon, et ad regem Tyri, et ad regem Sicionis, et manu nuntiorum qui veniunt Jerusalem ad Sedeciam, regem Juda,

4. Et praecipies eis ut ad dominos suos loquantur : Haec dicit Dominus exercituum, Deus Israel : Haec dicitis ad dominos vestros :

5. Ego feci terram, et homines et insubstantia quae sunt super faciem terrae, in fortitudine mea magna, et in brachio meo extento, et dedi eam ei qui placuit in oculis meis.

6. Et nunc itaque ego dedi omnes terras istas in manu Nabuchodonosor, regis Babilonis, servi mei ; insuper et bestias agri dedi ei, ut serviant illi ;

7. Et servient ei omnes gentes, et filio ejus, et filio filii ejus, donec veniat tempus terrae ejus et ipsius ; et

servient ei gentes multae et reges angusti.

8. Gens autem et regnum quod non servierit Nabuchodonosor, regi Babilonis, et quicumque non curvaverit collum suum sub jugo regis Babilonis, in gladio, et in fame, et in peste visitabo super gentem illam, ait Dominus, donec consumam eos in manu ejus.

9. Vos ergo, nolite audire prophetas vestros, et divinos, et somnatores, et augures, et maleficos, qui dicunt vobis : Non servierit rex Babilonis.

10. Quia mendacium prophetauit vobis, ut longe vos faciant de terra vestra, et ejiciant vos, et peccatis.

11. Porro gens qua subjecerit cervicem suam sub jugo regis Babilonis, et servierit ei, dimittam eam in terra sua, dicit Dominus, et colet eam, et habitabit in ea.

12. Et ad Sedeciam, regem Juda, locutus sum secundum omnia verba haec, dicens : Subjicite colla vestra sub jugo regis Babilonis, et servite ei, et populo ejus, et viretis.

13. Quare moriemini, tu et populus tuus, gladio, et fame, et peste, sicut locutus est Dominus ad gentem qua servire noluerit regi Babilonis ?

14. Nolite audire verba prophetarum dicentium vobis : Non servierit regi Babilonis ; quia mendacium ipsi loquuntur vobis.

15. Quia non misit eos, ait Dominus ; et ipsi prophetauit in nomine meo mendaciter, ut ejiciant vos, et peccatis, tam vos quam prophetae qui vaticinantur vobis.

16. Et ad sacerdotes, et ad populum istam, locutus sum, dicens : Haec dicit Dominus : Nolite audire verba prophetarum vestrorum, qui prophetauit vobis, dicientes : Ecce vasa Domini revertentur de Babilone nunc cito ; mendacium enim prophetauit vobis.

17. Nolite ergo audire eos ; sed servite regi Babilonis, ut vivatis : si quare datur haec civitas in solitudinem ?

18. Et si prophetae sunt, et est verbum Domini in eis, occurrant Domino exercituum, ut non veniant vasa quae derelicta fuerant in domo Domini, et in domo regis Juda, et in Jerusalem, in Babilonem.

19. Quia haec dicit Dominus exerci-

¹ Reg. 4, 2-10.
² Sup. 23, 18.

³ Sup. 7, 3.
⁴ Mich. 3, 12.

⁵ Sup. 23, 16. Inf. 29, 3.

⁶ Sup. 14, 14 et 23, 21, Inf. 22, 9.

taum ad columnas, et ad mare, et ad bases, et ad reliqua vasorum, que remanserunt in civitate hac.

20. Quis non tulit Nabuchodonosor, rex Babylonis, cum transferret Iechoniam, filium Joachim, regem Juda, de Jerusalem in Babylonem, et omnes optimates Juda et Jerusalem?

21. Quia hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel, ad vasa que derelicta sunt in domo Domini, et in domo regis Juda et Jerusalem:

22. In Babylonem transferentur, et ibi erunt usque ad diem visitationis sue, dicit Dominus, et afferri faciam ea, et restitui in loco isto.

CAPUT XXVIII.

Hananiah pseudopropheta, ablatis a collo Jeremie catenis, vaticinatur sacra vasa cum rege et captivo populo post bilinguam reddenda; sed jubetur Jeremias contrarium vaticinari, et mortem illi denuntiare, quia juxta verbum Jeremie eodem anno secuta est.

1. Et factum est in anno illo, in principio regni Sedecie, regis Juda, in anno quarto, in mense quinto, dixit ad me Hananiah, filius Azar, propheta de Galoon, in domo Domini, coram sacerdotibus et omni populo, dicens:

2. Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Contrivi jugum regis Babylonis.

3. Adhuc duo annis iterum, et ego referri faciam ad locum istum omnia vasa domus Domini, que tulit Nabuchodonosor, rex Babylonis, de loco isto, et transtulit ea in Babylonem.

4. Et Iechoniam, filium Joachim, regem Juda, et omnem transmigrationem Juda, qui ingressi sunt in Babylonem, ego convertam ad locum istum, ait Dominus; conteram enim jugum regis Babylonis.

5. Et dixit Jeremias propheta ad Hananiam prophetam, in oculis sacerdotum, et in oculis omnis populi qui stabat in domo Domini:

6. Et ait Jeremias propheta: Amen! sic faciat Dominus, suscitet Dominus verba tua que prophetasti, ut referantur vasa in domum Domini, et omnis transigratio de Babylone ad locum istum!

¹ IV Reg. 25, 18.

7. Verumtamen audi verbum hoc quod ego loquor in auribus tuis, et in auribus universi populi:

8. Prophetie quæ fuerunt ante me et ante te, ab initio, et prophetatorum super terras multas et super regna magna de prelio, et de afflictione, et de fame:

9. Propheta qui vaticinatus est pacem, cum venerit verbum eius, scietur propheta quem misit Dominus in veritate.

10. Et tulit Hananiah propheta catenam de collo Jeremie prophete, et confregit eam:

11. Et ait Hananiah in conspectu omnis populi, dicens: Hæc dicit Dominus: Sic confringam jugum Nabuchodonosor, regis Babylonis, post duos annos dierum de collo omnium gentium.

12. Et abiit Jeremias propheta in viam suam. Et factum est verbum Domini ad Jeremiam, postquam confregit Hananiah propheta catenam de collo Jeremie prophete, dicens:

13. Vade, et dices Hananiah: Hæc dicit Dominus: Catenas ligneas contrivisti; et facies pro eis catenas ferreas.

14. Quia hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Jugum ferreum posui super collum cunctiarum gentium istarum, ut serviant Nabuchodonosor, regi Babylonis, et servient ei; insuper et bestias terras dedi ei.

15. Et dixit Jeremias propheta ad Hananiam prophetam: Audi, Hananiah; non misit te Dominus, et tu confidisti fecisti populum istum in mesallia.

16. Ideo hæc dicit Dominus: Ego ego mittam te a facie terra, hæc anno mereris, adversum enim Dominum loquutus es.

17. Et mortuus est Hananiah propheta in anno illo, mense septimo.

CAPUT XXIX.

Captivos Judæos vaticinatur septuaginta annis Babylone permansuros, hactenusque illi illic multiplicari moturum; et debite roboratur; nec vero qui Jeremias remanserunt, gladio, fame et peste dicit commendandos; deinde mala vaticinatur adversus Achab, Sedeciam et Semeiam, pseudoprophetas, sed decetere populum transmigrationis.

1. Et hæc sunt verba libri quem misit Jeremias propheta de Jerusalem ad reliquias seniorum transmigrationis, et ad sacerdotes, et ad prophetas, et ad omnem populum quem traxerunt Nabu-

chodonosor de Jerusalem in Babylonem.

2. Postquam egressus est Iechonias rex, et domina, et eunuchi, et principes Juda et Jerusalem, et faber et inclusor, de Jerusalem,

3. In manu Elasa, filii Saphan, et Gamaria, filii Helcia, quos misit Sedecius, rex Juda, ad Nabuchodonosor, regem Babylonis, in Babylonem, dicens:

4. Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel, omni transmigrationi quam transtuli de Jerusalem in Babylonem:

5. Edificate domos, et habitate; et plantate hortos, et comedite fructum eorum.

6. Accipite uxores, et generate filios et filias; et date filiis vestris uxores, et filias vestras date viris, et pariant filios et filias; et multiplicamini ibi, et nolite esse pauci numero.

7. Et querite pacem civitatis ad quam transmigrare vos feci, et orate pro ea ad Dominum, quia in pace illius erit pax vobis.

8. Hæc enim dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Non vos seducant prophete vestri qui sunt in medio vestrum, et dicitini vobis, et non attendatis ad somnia vestra que vos somnatis.

9. Quia falso ipsi prophetant vobis in nomine meo; et non misi eos, dicit Dominus.

10. Quia hæc dicit Dominus: Cum coepit impleri in Babylone septuaginta anni, visitabo vos, et suscitabo super vos verbum meum bonum, ut reducam vos ad locum istum.

11. Ego enim scio cogitationes quas ego cogito super vos, ait Dominus, cogitationes pacis et non afflictionis, ut dem vobis finem et pacificationem.

12. Et invocabis me, et tibiis; et orabis me, et ego exaudiam vos.

13. Queretis me, et invenietis, cum ausieritis me in toto corde vestro.

14. Et inventur a vobis, ait Dominus; et reducam captivitatem vestram, et debite roboratur; nec vero qui Jeremias remanserunt, gladio, fame et peste dicit commendandos; deinde mala vaticinatur adversus Achab, Sedeciam et Semeiam, pseudoprophetas, sed decetere populum transmigrationis.

15. Quia dixistis: Suscitavit nobis inimicus prophetas in Babylone.

16. Quia hæc dicit Dominus ad re-

gem qui sedet super solium David, et ad omnem populum habitatorem urbis hujus, ad fratres vestros qui non sunt aggressi vobiscum in transmigrationem;

17. Hæc dicit Dominus exercituum: Ecce mittam in eos gladium, et famem, et pestem; et ponam eos quasi ficus malas, que comedi non possunt eo quod pessime sint;

18. Et persequar eos in gladio, et in fame, et in pestilentia; et dabo eos in vexationem universis regnis terre; in maledictionem, et in stuporem, et in sibilum, et in opprobrium cunctis gentibus ad quas ego egressi eos.

19. Et quod non audieritis verba mea, dicit Dominus, que misi ad eos per servos meos, prophetas, de nocte consurgens et mittens; et non audistis, dicit Dominus.

20. Vos ergo audite verbum Domini, omnis transigratio quam misit de Jerusalem in Babylonem;

21. Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel, ad Achab, filium Coliae, et ad Sedeciam, filium Masiaie, qui prophetant vobis in nomine meo mendaciter: Ecce ego tradam eos in manus Nabuchodonosor, regis Babylonis, et percutiet eos in oculis vestris;

22. Et assumetur ex eis maledictio omni transmigrationi Juda que est in Babylone, dicentium: Ponat te Dominus sicut Sedeciam et sicut Achab, quos trivit rex Babylonis in ignem.

23. Pro eo quod fecerint stultitiam in Israel, et mechati sunt in uxores amicorum suorum, et locuti sunt verbum in nomine meo mendaciter quod non mandavi eis. Ego sum Judex et testis, dicit Dominus.

24. Et ad Semeiam Nehelamiten dices:

25. Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Pro eo quod misisti in nomine tuo libros ad omnem populum qui est in Jerusalem, et ad Sophoniam, filium Masiaie, sacerdotem, et ad universos sacerdotes, dicens:

26. Dominus dedit te sacerdotem pro Joiaie sacerdote, ut sis dux in domo Domini, super omnem viram arripitium et prophetatum, et mittas eum in nervum et in carcerem;

27. Et tunc nare non increpasti Jo-

¹ Sup. 14, 13 et 23, 16-25 et 27, 15.

² II Par. 30, 21. I Esdr. 1, 1. Sup. 25, 12. Dns. 2, 2.

³ Sup. 24, 9-10.